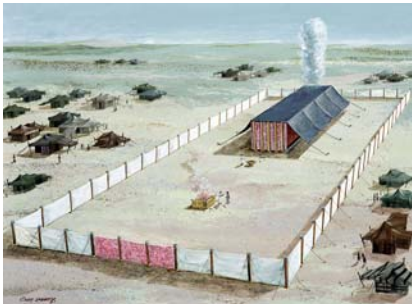

เรียนพระคัมภีร์จากยุคสร้างโลกถึง ชีวิตพระเยซูคริสต์

เล่ม 3 ใน 4 เล่ม

เพื่อน ๆ ที่รัก:

พระคัมภีร์ก็คือ ข้อความข่าวสารจากพระเจ้าถึงเราทั้งหลายในโลกนี้ คนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่ พระคัมภีร์เป็นเหมือนรูปต่อขนาดใหญ่ เพื่อน ๆ เคยต่อรูปพวกนั้นสักครั้งหนึ่งไหมครับ ก่อนอื่นจะต้องหาชิ้นที่เป็นมมรูปทั้งสี่ให้ได้ก่อน แล้วก็หาชิ้นที่อยู่ริมรูปเอามาต่อกันเป็นกรอบ ต่อจากนั้นก็ค่อยๆต่อรูปในกรอบให้เต็ม ภาพก็จะค่อยๆปรากฏออกมาพอใสชิ้นสุดท้ายลงไปก็ได้ภาพครบบริบูรณ์

บทเรียนพระคัมภีร์จากยุคสร้างโลกถึงชีวิตพระเยซูคริสต์ชุดนี้มีสี่เล่มเล่มแรกเป็นเหมือนชิ้นที่เป็นมมรูปของพระคัมภีร์ เล่มที่สองเป็นกรอบ ส่วนเล่มที่สามและสี่เป็นชิ้นที่ต่อเป็นรูปภาพในกรอบซึ่งจะเป็นภาพสวยงามยิ่งของพระคุณและความเมตตาของพระเจ้า

ท้ายหนังสือแต่ละเล่ม ผมจะมีคำถามสั้น ๆ ของบทเรียนแต่ละบท เพื่อช่วยเราให้เข้าใจเรื่องที่น่าสนใจขึ้น ขอแนะนำให้เพื่อนๆ อ่านคำถามพวกนั้นก่อน แล้วจึงไปอ่านเนื้อเรื่อง และเมื่ออ่านเนื้อเรื่องเสร็จ ก็กลับมาตอบคำถามเลย จะดีกว่านะครับ

พออ่านหนังสือเล่มนี้และตอบคำถามครบหมดทุกบทแล้ว ให้เพื่อน ๆ ค่อย ๆ จิกหน้าที่เป็นคำถามพวกนั้นใส่ซองติดแสตมป์ส่งกลับมาตามที่อยู่ข้างไว้ ส่วนหนังสือนี้เราขอมอบเป็นของขวัญแด่เพื่อน ๆ เก็บไว้ได้เลย และอีกราว ๆ สองสามอาทิตย์เราจะส่งเล่มต่อไปให้ครับ

ถ้ามีอะไรไม่เข้าใจอยากให้เราช่วย เขียนถามมาได้ตามที่อยู่ข้างล่างนี้นะครับ

ตู้ ปณ. 1117
ที่ทำการไปรษณีย์ดอนเมือง
กรุงเทพฯ 10211

บททวน บทเรียนที่ 7 - 12

พระเจ้าได้ทรงเรียกอับราฮัมให้ออกจากบ้านเกิดของเขาที่เมืองเออร์ คือประเทศอูร์ในปัจจุบันและให้เดินทางไปยังแผ่นดินคานาอัน ซึ่งก็คือประเทศอิสราเอลในปัจจุบันนี้นั่นเอง พระเจ้าทรงสัญญาว่าเชื้อสายของอับราฮัมจะกลายเป็นประเทศใหญ่ พระองค์ทรงบอกแก่อับราฮัมว่าชื่อของเขาจะเป็นชื่อที่ยิ่งใหญ่และพระองค์จะทรงปกป้องคุ้มครองอับราฮัม แล้วพระเจ้ายิ่งใหญ่ก็ทรงกระทำพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ข้อหนึ่งเกี่ยวกับ“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ที่จะเสด็จมานั้น พระองค์ทรงบอกแก่อับราฮัมว่า “บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพรเพราะเจ้า” พระเจ้าทรงสัญญาว่า“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ที่จะเสด็จมานั้นจะเป็นคนที่เกิดในเชื้อสายของอับราฮัม ซึ่งจะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะช่วยบรรดาประชาชาติทั่วโลก โดยการปราบชาตนาให้พ่ายแพ้ไป

เราได้เรียนรู้จากอับราฮัมว่ามนุษย์สามารถจะเป็นคนชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร พระเจ้าทรงบริสุทธิ์และปราศจากบาป ส่วนมนุษย์นั้นเต็มไปด้วยความบาป ไม่มีใครจะได้อยู่กับพระเจ้าบนสวรรค์นอกจากว่าเขาจะเป็นคนชอบธรรม อับราฮัมได้ค้นพบสิ่งที่เราแต่ละคนจำเป็นต้องค้นพบด้วยตัวของเราเอง นั่นคือคำถามที่ว่า“ฉันสามารถจะเป็นคนชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร?” อับราฮัมพบว่าคำตอบนั้นง่ายมาก

ปฐมกาล 15:6 ท่านเชื่อในพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

เราได้เรียนรู้มาแล้วว่าเมื่ออับราฮัมเชื่อพระเจ้าพระองค์ก็ทรงนับว่าอับราฮัมเป็นคนชอบธรรม พระเจ้าได้ทรงสวมใส่อาดัมและเอวาด้วยหนังสัตว์นั้นใด พระองค์ก็ทรงสวมใส่อับราฮัมด้วยความชอบธรรมของพระองค์นั้นนั่น

โลทซึ่งเป็นหลานชายของอับราฮัมได้เดินทางออกจากเมืองเออร์ไปยังแผ่นดินคานาอันพร้อมกับลุงของเขาด้วย ในไม่ช้าคนทั้งสองก็ร่ำรวยมั่งคั่งขึ้น และได้ตัดสินใจที่จะแยกจากกันเสีย โลทตัดสินใจย้ายไปทางเมืองโสโดมซึ่งเป็นเมืองที่ชั่วร้ายและเลวทรามมาก โลทไม่ได้คำนึงว่าจะให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับครอบครัวของเขา แต่คำนึงว่าจะหาเงินมากๆ ได้อย่างไรเท่านั้น ประชาชนในเมืองโสโดมไม่ต้องการที่จะรู้จักพระเจ้า คนเหล่านี้อยากจะหลงระเหิงอยู่กับสิ่งชั่วร้ายที่พวกเขากระทำอยู่เท่านั้น

พระเจ้าได้ตัดสินพระทัยว่าพระองค์ไม่สามารถจะอดทนกับความไม่เชื่อฟังของชาวเมืองโสโดมได้อีกต่อไป พระองค์ทรงอดทนกับคนเหล่านี้มาเป็นเวลานานและทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขากลับใจเสียใหม่ แต่ในที่สุดก็ถึงเวลาที่พระองค์จะเทการพิพากษาลงมาแล้ว เวลานั้นโลทอาศัยอยู่ในเมืองโสโดม พระเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์ 2 องค์ให้ไปช่วยครอบครัวของโลทให้พ้นจากอันตราย โลทได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อเมืองโสโดมเพราะโลทเชื่อพระเจ้า พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่เชื่อพระองค์ให้รอดพ้นจากการพิพากษาของพระองค์เสมอ

หลังจากที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทอนบุตรชายแก่อับราฮัมได้ผ่านพ้นไปเป็นเวลา 25 ปี อับราฮัมและภรรยาก็ได้ให้กำเนิดทารกเพศชายคนหนึ่ง และได้ตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อิสอัค ขณะนั้นอับราฮัมมีอายุ 100 ปี ส่วนนางซาราห์อายุ 90 ปีแล้ว แต่ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้า อิสอัคเป็นความภูมิใจและความปีติยินดีของอับราฮัม อิสอัคได้เติบโตขึ้นเป็นเด็กหนุ่ม อยู่มาวันหนึ่งพระเจ้าได้ตัดสินพระทัยว่าจะทรงทดสอบอับราฮัม เพื่อจะดูว่าอับราฮัมรักพระเจ้ามากกว่าอิสอัคบุตรชายของเขาหรือเปล่า

พระเจ้าได้ตรัสสั่งให้อับราฮัมเดินทางไปกับบุตรชายของเขาเป็นเวลา 3 วันและให้ถวายบุตรนั้นเป็นเครื่องบูชาบนภูเขาที่พระองค์ทรงแจ้งแก่เขา ช่างเป็นการทดสอบที่ยากลำบากอะไรเช่นนี้! พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะส่งพระผู้ช่วยให้รอดผ่านมาจากเชื้อสายของอิสอัค แล้วเหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้อย่างไรถ้าอับราฮัมฆ่าบุตรชายของเขาเสียแล้ว? อย่างไรก็ตามอับราฮัมยังรู้อีกว่าพระเจ้าไม่เคยละเลยในการที่จะกระทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ เพราะฉะนั้นอับราฮัมเชื่อพระเจ้าโดยรู้ว่าพระองค์คงจะช่วยให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายเพื่อจะกระทำให้สำเร็จตามพระสัญญาของพระองค์ อับราฮัมสัมผัสได้ว่าจะมีบางสิ่งเกิดขึ้นเพราะเขาบอกแก่พวกคนใช้ของเขาว่าเขาทั้งสองจะกลับมาด้วยกัน

ในระหว่างที่เดินทางไปยังภูเขานั้นอิสอัคได้ถามบิดาของเขาว่าทำไมพวกเขาจึงไม่ได้นำแกะตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชาด้วย อับราฮัมตอบว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะตัวหนึ่งสำหรับเป็นเครื่องบูชาเอง และที่พระองค์จะทรงกระทำเช่นนี้ก็มิสาเหตุมาจากพระสัญญาทั้งหลายของพระองค์ที่เกี่ยวข้องกับพระผู้ช่วยให้รอดและอิสอัคนั่นเอง อิสอัคเต็มใจที่จะอยู่ใต้อำนาจของบิดาและยอมถูกมัดติดกับแท่นบูชา ไม่มีทางที่อิสอัคจะหนีรอดได้ อิสอัคอยู่ในสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และไม่สามารถจะช่วยตนเองให้รอดได้เลย

พระเจ้าเคยช่วยโนอาห์และครอบครัวของเขาให้รอดพ้นจากน้ำท่วมครั้งใหญ่ พระเจ้าเคยช่วยโลทและบุตรสาวทั้งหลายของเขาให้รอดพ้นจากการทำลายที่เมืองโสโดม ดังนั้นจึงมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะช่วยอิสอัคให้รอดพ้นจากการถูกฆ่าได้ ในทำนองเดียวกันมีแต่เพียงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นที่สามารถช่วยเราให้รอดพ้นจากการลงโทษนิรันดร์ในบึงไฟได้

พระเจ้าได้ทรงช่วยอิสอัคให้รอดชีวิตและอับราฮัมผ่านการทดสอบได้! อับราฮัมพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเขารักพระเจ้ามากกว่าผู้อื่นหรือสิ่งอื่นใดในชีวิตของเขา พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้มีแกะตัวผู้ตัวหนึ่งซึ่งเขาของมันเกี่ยวติดอยู่กับพุ่มไม้ อับราฮัมจึงถวายแกะผู้ตัวนั้นเป็นเครื่องบูชาแก่พระเจ้า อิสอัคเป็นอิสระเพราะพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมตัวแทนเพื่อจะตายแทนเขา แกะตัวผู้นั้นเองที่เป็นตัวแทนของอิสอัคแล้ว

ในที่สุดอิสอัคก็แต่งงานและมีบุตรชาย 2 คน ชื่อเอซาวและยาโคบ เอซาวเป็นเหมือนอย่างคาอิน เอซาววางแบบแผนชีวิตของเขาตามความคิดของตนเองและกระทำตามใจปรารถนาของตัวเอง เอซาวไม่สนใจเรื่องของพระเจ้า อย่างไรก็ตามยาโคบเชื่อพระเจ้าเหมือนอับราฮัมและอิสอัคบิดาของเขาเอง อยู่มาวันหนึ่งอิสอัคได้สั่งให้ยาโคบเดินทางไปยังบ้านเกิดของมารดาตนเองและให้เลือกคนในครอบครัวของมารดาเป็นภรรยา

คืนหนึ่งในระหว่างการเดินทางของยาโคบเขาได้หลับไปท่ามกลางภูเขา พระเจ้าทรงบันดาลให้ยาโคบฝันว่าได้เห็นบันไดที่ทอดจากแผ่นดินโลกไปสู่สวรรค์ โดยในความฝันนั้นพระเจ้าได้สำแดงให้ยาโคบ ทราบว่า“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมานั้นจะทรงเชื่อมช่องว่างระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า มีเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถจะกำหนดวิธีที่มนุษย์จะเป็นที่ยอมรับของพระองค์ได้ เมื่ออาดัมและเอวาไม่เชื่อฟังพระเจ้า“บันได”ที่นำไปถึงพระเจาก็ถูกนำออกไปเสีย พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะส่ง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ให้เสด็จมาซึ่งพระองค์จะเป็น“บันได”นั้นเพื่อมนุษย์จะสามารถเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้

ยาโคบได้เดินทางไปจนถึงครอบครัวของมารดา เขาได้แต่งงานและมีบุตรหลายคน แล้วยาโคบก็กลับไปหาอิสอัคบิดาของเขา โยเซฟเป็นบุตรชายคนโปรดของยาโคบ ซึ่งได้ทำให้พี่ชายทั้งหลายรู้สึกเกลียดชังโยเซฟเป็นอย่างยิ่ง อยู่มาวันหนึ่งพวกพี่ชายได้ขายโยเซฟไปเป็นทาสของกลุ่มพ่อค้าที่กำลังเดินทางไปยังประเทศอียิปต์ บรรดาพี่ชายเหล่านั้นได้ทำให้บิดาเข้าใจไปว่าสัตว์ป่าตัวหนึ่งได้ฆ่าโยเซฟตายเสียแล้ว

โยเซฟได้ถูกขายไปเป็นทาสในประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับชีวิตของโยเซฟ สุดท้ายก็ลงเอยด้วยการที่โยเซฟได้เป็นถึงผู้สำเร็จราชการดูแลทั่วประเทศอียิปต์ ในระหว่างที่เกิดการกินดารอาหารอย่างรุนแรงนั้น กษัตริย์ฟาโรห์ได้ทรงอนุญาตให้ครอบครัวของโยเซฟจากแผ่นดินคานาอันเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนส่วนที่ดีที่สุดของประเทศอียิปต์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาได้อาศัยอยู่เรื่อยมาเป็นเวลานานถึง 400 ปีจนกลายเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง

ประมาณ 350 ปีหลังจากที่โยเซฟได้เสียชีวิตไปแล้ว กษัตริย์ของประเทศอียิปต์ ได้ตัดสินพระทัยที่จะบังคับชาวยิว (อีกชื่อหนึ่งของชนชาติอิสราเอล) ให้มาเป็นทาสใช้งาน ขอให้ระลึกถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออับราฮัมและเชอชวยของเขาว่า “เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า” พระเจ้าจะทรงพิพากษาปรับโทษชนชาติอียิปต์และทรงปลดปล่อยชนชาติของพระองค์ให้ได้รับอิสรภาพในเวลาเดียวกัน พระเจ้าได้ทรงเลือกโมเสสให้นำชนชาติของพระองค์กลับไปยังแผ่นดินที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม

กษัตริย์ฟาโรห์ไม่เชื่อพระเจ้าและปฏิเสธที่จะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลให้เป็นอิสระ พระเจ้าจึงทรงบันดาลให้เกิดภัยพิบัติหลายประการเพื่อสำแดงให้กษัตริย์ฟาโรห์ทราบว่าพระองค์เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ที่ทรงพระชนม์อยู่ อย่างไรก็ตามกษัตริย์ฟาโรห์ยังคงปฏิเสธที่จะปล่อยชนชาติอิสราเอลให้ได้รับอิสรภาพ พระเจ้าทรงทราบว่าหลังจากภัยพิบัติครั้งสุดท้ายได้เกิดขึ้นแล้วกษัตริย์ฟาโรห์ก็จะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลให้เป็นอิสระในที่สุด พระเจ้าได้ตรัสบอกแก่มอเสสว่าภัยพิบัติประการสุดท้ายจะนำความตายมาสู่บุตรหัวปีทุกคน แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมวิธีที่จะให้ชนชาติเหล่านี้ได้รับการปกป้องคุ้มครองให้พ้นจากภัยพิบัติดังกล่าว ทุกคนที่ปฏิบัติตามคำสั่งเหล่านี้อย่างเคร่งครัด ก็จะได้รับการคุ้มครองจากพระองค์

พวกเขาจะต้องเลือกลูกแกะหรือแพะที่ปราศจากตำหนิเพื่อนำไปบูชาพระเจ้า สัตว์ตัวนั้นจะต้องไม่เจ็บป่วยหรือพิการ พระเจ้าทรงสมบรูณ์พร้อมทุกอย่าง ดังนั้นพระองค์จึงทรงประสงค์เครื่องบูชาที่สมบรูณ์พร้อมทุกอย่างด้วย พวกเขาจะต้องฆ่าสัตว์ตัวนั้นโดยให้เลือดของมันไหลลงไปในอ่าง พวกเขาจะต้องเอาเลือดไปทาที่เสาประตูของบ้าน พวกเขาจะย่างและกินสัตว์ตัวนั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่าเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเลือดทาไว้ที่บ้านหลังไหน พระองค์ก็จะเสด็จผ่านบ้านนั้นไปโดยไม่ปล่อยให้ภัยพิบัติเข้าไปสังหารบุตรหัวปีที่อยู่ในบ้านหลังนั้น เหตุการณ์นี้ได้แสดงให้เห็นภาพว่า “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” จะ

เสด็จมานั้นจะทรงช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากการพิพากษาสำหรับความบาปและการถูกแยกจากพระเจ้าได้อย่างไร

คืนนั้นเองไอโรสหัวปีของกษัตริย์ฟาโรห์ได้สิ้นพระชนม์เพราะภัยพิบัติครั้งนี้ ที่จริงแล้วพระคัมภีร์บอกเราว่า ไม่มีสักบ้านเดียวในประเทศอียิปต์ที่ไม่มีคนตาย ในที่สุดกษัตริย์ฟาโรห์ก็อนุญาตให้ชนชาติอิสราเอลเดินทางออกไปได้ กษัตริย์ฟาโรห์ตรัสบอกแกโมเสสให้นำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์กลับไปยังคานาอันซึ่งเป็นแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม

ในระหว่างการเดินทางไปยังแผ่นดินคานาอันพระเจ้าได้ทรงนำพวกอิสราเอลไปยังภูเขาซีนาย พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ชนชาติอิสราเอลทั้งหลายตระหนักว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์มากแค่ไหนและพวกเขาเหล่านั้นเป็นคนที่มีความบาปมากมายเพียงใด คนเหล่านี้เต็มไปด้วยความเยอหยิ่งและยังคิดว่าพวกเขาสามารถจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าโดยอาศัยความพยายามของตนเอง ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงกระทำพันธสัญญา (ธรรมบัญญัติของพระเจ้า) กับชนชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสอนเขาทั้งหลายว่าพวกเขาไม่สามารถจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าโดยความพยายามของตนเอง และให้เขาได้ตระหนักถึงความบาปของเขาโดยการกระทำผิดครั้งแล้วครั้งเล่าของตนเอง พระองค์ยังทรงปรารถนาที่จะสำแดงให้พวกเขาเห็นว่าความหวังเพียงอย่างเดียวของเขานั้นมาโดยทาง “พระผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมานั้น

ธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นเหมือนกับกระจกเงา กระจกเงาที่แท้จริงนั้นแสดงให้เห็นรูปลักษณะภายนอกของเราเป็นอย่างไร แต่กฎบัญญัติของพระเจ้านั้นแสดงให้เห็นความชั่วร้ายที่อยู่ภายในจิตใจของเรา เมื่อคุณมองดูกระจกเงาและได้เห็นสิ่งสกปรกบนใบหน้าของคุณ คุณก็คงอยากจะชำระล้างให้สะอาด ในทำนองเดียวกันเมื่อกฎบัญญัติของพระเจ้าแสดงให้เห็น “สิ่งสกปรก” ที่อยู่ภายในจิตใจนั้น คุณก็ควรปรารถนาที่จะให้ “พระผู้ช่วยให้รอด” ชำระคุณให้สะอาด กระจกเงาสະທ້ອນให้เห็นสิ่งสกปรกฉันใด ธรรมบัญญัติของพระเจ้าก็ทำให้เราตระหนักถึงความบาปที่อยู่ในจิตใจของเราฉันนั้น

คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนบาป อย่างไรก็ตามมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และนี่เป็นข้อแตกต่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน คนเหล่านั้นที่เพียงแต่กล่าวว่าตนเองเป็นคนบาปเชื่อว่าพวกเขาสามารถจะกระทำให้บางสิ่งที่จะทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ ความเชื่อที่ว่าความดีของผู้หนึ่งผู้ใดอาจจะมีน้ำหนักมากกว่าความชั่วของ

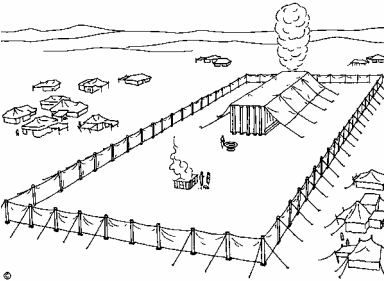
เขาและทำให้เขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้าได้นั้น ความคิดนี้เป็นความคิดที่ผิดและเป็นการล่อลวงที่มาจากซาตาน การทำดีเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม แต่การกระทำที่ดีเหล่านี้ก็ไม่มีสิ่งเดียวที่สามารถจะฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าที่ขาดสะบั้นลงได้ คนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้นั้นควรจะต้องรู้ว่าไม่มีสิ่งใดเลยที่เขาสามารถจะกระทำเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงปรารภนาให้เรายอมรับว่าเราทั้งหลายได้ทำผิดธรรมบัญญัติของพระองค์ และเราไม่สามารถจะช่วยตัวเองให้รอดได้ พระองค์ทรงปรารภนาให้เราเพ่งมองไปยัง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ซึ่งเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถจะทำให้เราเป็นคนชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้

บทที่ 13 พลัปลาและช่วงเวลา 40 ปีในถิ่นทุรกันดาร

ในบทเรียนที่แล้ว เราได้ศึกษาว่าพระเจ้าทรงประทานธรรมบัญญัติของพระองค์ (พระบัญญัติ 10 ประการ) ด้วยวิธีการใด นอกจากนี้พระเจ้ายังทรงเห็นชอบกับชนชาติอิสราเอลว่า ถ้าพวกเขาเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงสถิตอยู่กับเขาทั้งหลาย ปกป้องคุ้มครองพวกเขา และทรงประทานทุกอย่างที่พวกเขาต้องการ แต่ถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะต้องถูกลงโทษก็คือ ความตายนั่นเอง พระเจ้าทรงทราบว่พวกเขาอิสราเอลเป็นคนบาปที่ไม่สามารถเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระองค์ได้ตลอดเวลา พระเจ้าทรงทราบว่าเขาทั้งหลายจะไม่เชื่อฟังพระองค์และพระองค์จะต้องลงโทษพวกเขา อย่างไรก็ตามพระเจ้ายังคงรักชนชาติอิสราเอล ดังนั้นพระองค์จึงทรงจัดเตรียมหนทางที่จะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษ พระเจ้าตรัสบอกให้พวกเขาสร้างสถานที่พิเศษขึ้นมาแห่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นที่ที่พระองค์จะสถิตอยู่และติดต่อกับพวกเขา

พระเจ้าทรงมีพระบัญชาที่เฉพาะเจาะจงว่าจะสร้างพลัปลา (เต็นท์) ที่ซึ่งพระองค์จะทรงประทับให้เป็นที่พักพิงแก่ชนชาติอิสราเอลนั้นอย่างไร เราจะไม่ใช้เวลาในการศึกษาเกี่ยวกับพลัปลามากนัก อย่างไรก็ตามการศึกษาเกี่ยวกับพลัปลาก็คุ้มค่าทีเดียวเพราะเราจะได้เรียนรู้หลายสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดปรารภนาที่จะเข้าไปใกล้พระเจ้า ขั้นตอนแรกของการเข้าก็คือ การที่จะต้องนำสัตว์มาถวายแก่พระเจ้า เขาจะต้องวางมีอบนหัวของสัตว์ตัวนั้นและฆ่ามันเสีย โดยการกระทำเช่นนี้เขาก็ได้ยอมรับต่อพระเจ้าว่าเขาเองเป็นคนบาป และสมควรจะต้องตาย และโดยการวางมีอบนสัตว์ตัวนั้นเขาก็ได้แสดงตัวเองว่า

เป็นสัตว์ตัวนั้น ซึ่งจะต้องตายแทนเขานั่นเอง พระเจ้าทรงอนุญาตให้ใช้แกะหรือแพะ

วัวตัวผู้ และนกสำหรับเป็นเครื่องบูชา สัตว์เหล่านี้จะต้องเป็นสัตว์ตัวผู้ที่สมบูรณ์ และเลือดของมันจะต้องถูกทำให้ไหลออกมา เลือดของสัตว์เหล่านี้ไม่ได้ชำระความผิดบาปของคนทั้งหลาย แต่เป็นเพียงเครื่องเตือนใจให้ระลึกถึงความตายเป็นโทษทัณฑ์สำหรับความผิดบาปนั่นเอง นี่เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนือความบาป

และซาตาน แล้วสัตว์ตัวนั้นก็จะถูกนำไปเผาบนแท่นบูชา พระเจ้าทรงสัญญาว่าถ้าเขาทั้งหลายเข้ามาหาพระเจ้าตามวิธีที่พระองค์ได้บัญชาไว้ พระองค์ก็จะทรงยับยั้งพระอาชญาที่พวกเขาสมควรจะได้รับและจะทรงอภัยโทษต่อความผิดบาปของเขา เขาทั้งหลายจะต้องเข้ามาหาพระองค์โดยมีความเชื่อในพระองค์และนำเครื่องบูชาด้วยเลือดมาถวายสำหรับความผิดบาปของตนเอง

หลังจากที่พลับพลาได้สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วพระเจ้าได้ทรงนำชนชาติอิสราเอลไปยังชายแดนของ “แผ่นดินที่ทรงสัญญา” นี่เป็นแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าจะประทานแก่อับราฮัมเมื่อกว่า 430 ปีก่อนหน้านั้น พระเจ้าทรงสั่งให้โมเสสเลือกชายผู้หนึ่งจากตระกูลของชนชาติอิสราเอลแต่ละตระกูล เพื่อให้ออกไปสอดแนมในแผ่นดินนั้น เมื่อพวกเขาสอดแนมกลับมาแล้วมี 10 คน ที่รายงานข่าวร้ายให้ทราบ แต่อีก 2 คนนั้นนำข่าวดีกลับมารายงานให้ทราบ ผู้สอดแนม 10 คนได้มารายงานแก่พวกอิสราเอลว่ามียักษ์อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น และยังมีกำแพงอันแข็งแกร่งล้อมรอบเมืองไว้อีกด้วย คนเหล่านี้ไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงมีฤทธิ์านุภาพพอที่จะเอาชนะชาวเมืองคานาอัน (แผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้) และประทานแผ่นดินนั้นแก่พวกเขาได้ อย่างไรก็ตามโยชูวา (ซึ่งเป็นแม่ทัพของโมเสส) และคาเลบได้เห็นกำแพงอันแข็งแกร่งและขนาดของชาวเมืองนั้นเช่นกัน แต่คนทั้งสองระลึกถึงบรรดาเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำและเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงประทานแผ่นดินนั้นแก่พวกเขา

กัณดารวิถี 14:1-3 แล้วบรรดาขมมมชนนั้นก็ร้องสิ้นขึ้นมา ประชาชนร้องให้ในคืนวันนั้น บรรดาคนอิสราเอลได้บ่นว่าโมเสสและอาโรน ขมมมชนทั้งหมดกล่าวแก่ท่านว่า “ให้เราตายเสียที่แผ่นดินอียิปต์ หรือให้เราตายเสียที่ถิ่นทุรกันดาร

นี่ก็ดีกว่า พระเยโฮวาห์นำเราเข้ามาในประเทศนี้ให้ตายด้วยดาบทำไม่แล้ว ลูกเมียของเราต้องตกเป็นเหยื่อ ที่เราจะกลับไปอียิปต์ไม่ดีกว่าหรือ”

ชาวอิสราเอลทั้งหลายเห็นด้วยกับผู้สอดแนม 10 คน และไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงประทานแผ่นดินนั้นแก่พวกเขา พวกเขาคิดว่าพระเจ้าโงก พระเจ้าเคยตรัสล่วงหน้าไว้ว่าพระองค์จะทรงประทานแผ่นดินนั้นแก่เขาทั้งหลาย แต่พวกเขาไม่เชื่อพระองค์ พวกเขาเต็มใจด้วยความหวาดกลัวเพราะชาวเมืองคานาอันตัวใหญ่และแข็งแรงกว่าคนยิว พระเจ้าทรงโกรธชาวอิสราเอลทั้งหลาย เพราะพวกเขาไม่เชื่อพระองค์ พระเจ้าจึงทรงบอกแก่เขาทั้งหลายว่าทุกคนที่มีอายุ 20 ปีและมากกว่า 20 ปีซึ่งไม่เชื่อพระเจ้าจะต้องตายในถิ่นทุรกันดาร มีเพียงโยชูวาและคาเลบเท่านั้นที่เชื่อพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่าหลังจากนี้อีก 40 ปีคือภายหลังจากที่คนเหล่านั้นตายหมดแล้ว พระองค์ก็จะทรงนำลูกหลานของพวกเขาพร้อมทั้งโยชูวาและคาเลบเข้าไปในแผ่นดินนั้นและทรงประทานแผ่นดินนั้นแก่เขาทั้งหลาย

การไม่เชื่อพระเจ้านั้นเป็นการกระทำที่ผิดมากที่สุด พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะนำชนชาติอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินคานาอันทันที อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงกระทำให้เขาทั้งหลายต้องเร่รอนในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา 40 ปี เพราะพวกเขาเลือกที่จะไม่เชื่อพระองค์ ผู้ใหญ่เหล่านั้นทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไปซึ่งไม่เชื่อพระเจื่อก็ตายในถิ่นทุรกันดารในช่วงระยะเวลา 40 ปีนั่นเอง

พระวณะของพระเจ้าได้บอกให้เราทราบถึงเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นต่อชนชาติอิสราเอลในช่วงระยะเวลา 40 ปีแห่งการเร่รอนในถิ่นทุรกันดารนี้ เราจะมาศึกษาเหตุการณ์อย่างหนึ่งในบทนี้กันตามปกติแล้วเมื่อเวลาผ่านไปไม่นานนักชาวอิสราเอลก็จะเริ่มร้องทุกข์และบ่นเมื่อมีความทุกข์ลำบากเกิดขึ้น พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมอาหารและน้ำสำหรับชาวอิสราเอลทั้งหลายหลังจากที่พวกเขาเริ่มเดินทางออกจากประเทศอียิปต์ แต่พวกเขาก็ยังคงไม่ไว้วางใจและฟุ้งพาทพระองค์ แล้วพวกเขาก็ลืมนึกถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำสำหรับพวกเขาอย่างรวดเร็ว และเริ่มจะบ่นเพราะพวกเขาขาดแคลนน้ำอีก

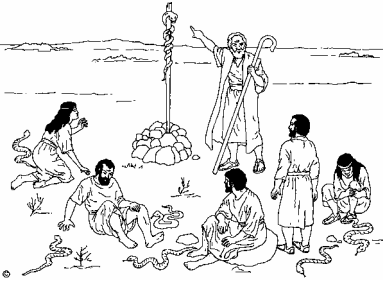
กัณดารวิถี 21:5, 6 และประชาชนก็บ่นว่าพระเจ้าและว่าไม่เสสว่า“ทำไม่พาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดาร เพราะ ไม่มีอาหารและไม่มีน้ำ เราเบืออาหารอันไร้ค่านี้” และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้งูแมวเซามาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชน และคนอิสราเอลตายมาก

มีชาวอิสราเอลมากมายที่ตายเพราะถูกงูกัด พระเจ้าได้ตรัสไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่าความบาปจะนำไปสู่ความตายทางด้านร่างกาย ส่วนทางด้านความสัมพันธ์กับพระเจ้านั้นจะถูกแยกจากพระเจ้าชั่วนี้รันดร์และจะเป็นความตายชั่วนี้รันดร์ บัดนี้ความจริงในเรื่องดังกล่าวก็ได้แสดงออกมาให้เห็นประจักษ์แล้วโดยที่คนเป็นอันมากได้ตายลง นี่เป็นการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อเขาทั้งหลาย เพราะความผิดบาปของพวกเขาเอง คนเหล่านี้ถูกงูกัดและตายฉับไฉนใด มนุษย์ทุกคนก็ถูก“งูพิษแห่งความบาป”กัดฉับนั้น ผลที่เกิดขึ้นทำให้เราถูกแยกจากพระเจ้าและจะต้องตายฝ่ายร่างกายในวันใดวันหนึ่ง สำหรับผู้ที่ตายโดยถูกแยกจากพระเจ้าก็จะต้องถูกแยกจากพระเจ้าไปอยู่ในบึงไฟตลอดไปเป็นนิตย์ และสำหรับผู้ที่ได้รับการยอมรับจากพระเจ้าก่อนจะตายก็จะได้อยู่กับพระเจ้าในสวรรค์ชั่วนี้รันดร์เมื่อเขาตายไปแล้ว คุณอาจจะถามตัวเองว่า“แล้วฉันจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าได้อย่างไร?” เนื้อหาในพระคัมภีร์ก็เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งสิ้น และเป้าหมายของบทเรียนเหล่านี้ก็เพื่อจะช่วยให้คุณเข้าใจเนื้อหาและข้อความเหล่านี้ เพื่อคุณจะได้รับรับการยอมรับจากพระเจ้าและได้อยู่กับพระเจ้าในสวรรค์ชั่วนี้รันดร์

คนยิวไม่สามารถหนีพ้นจากงูพิษที่พระเจ้าส่งมาได้ เมื่อพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะลงโทษคนบาปแล้วก็ไม่มีความหนืดที่พวกเขาจะสามารถหนีไปหลบซ่อนได้ ในสมัยโนอาห์หลังจากที่พระเจ้าทรงปิดประตูที่เข้าสู่เรือแล้วก็ไม่มีความหนืดที่คนเหล่านั้นซึ่งอยู่นอกเรือจะหนีรอดได้ ชาวเมืองโสโดมและโกโมราห์ไม่สามารถจะหนีพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าเมื่อพระองค์ส่งลูกไฟลงมาทำลายเมืองเหล่านั้น เมื่อพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยว่าถึงเวลาที่จะลงโทษมนุษย์แล้วก็ไม่มีความหนืดที่พวกเขาจะสามารถหนีไปหลบให้รอดพ้นได้เลย

กัณดารวิถี 21:7 และประชาชนมาหาโมเสสกล่าวว่า“เราทั้งหลายได้กระทำบาป เพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่าพระเยโฮวาห์และบ่นว่าท่าน ขอทูลแด่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงนำเราไปจากเราเสีย” ดังนั้นโมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน

เป้าหมายของพระเจ้าสำหรับการพิพากษา คือการที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจิตใจของผู้ที่ได้กระทำความผิดบาป พระคัมภีร์อธิบายลักษณะของคำนี้ว่าเป็นการกลับใจใหม่ ประชาชาติอิสราเอลทั้งหลายได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติของตนเองที่มีต่อพระเจ้าและยอมรับความผิดบาปของตนเองอย่างรวดเร็ว บัดนี้พวกเขาตระหนักว่ามีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษได้ พวกเขาเองไม่สามารถจะช่วยตัวเองให้รอดพ้นจากงูเหล่านั้นได้

กัณดารวิถี 21:8, 9 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงทำงาแมวเขาตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่ถูกงัดเมื่อเขามองดูเขาจะยังมีชีวิตอยู่ได้” ดังนั้น โมเสสจึงทำของสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งและติดไว้ที่เสา แล้วต่อมาถ้างัดคนใด ถ้าเขามองดูของสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้

พระเจ้าเปี่ยมล้นด้วยความรัก พระเมตตาและพระกรุณาคุณ พระองค์ได้ตัดสินพระทัยที่จะจัดเตรียมหนทางเพื่อช่วยเหลือผู้ที่เชื่อพระองค์ให้รอดได้ แม้ว่าพวกเขาไม่สมควรที่จะได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า แต่พระองค์ก็ทรงช่วยทุกคนที่ไว้วางใจในพระองค์ให้รอด พระเจ้าไม่ได้บอกให้พวกเขายิวหาวิธีของตัวเองเพื่อจะได้รับการรักษาให้หาย แต่พระองค์ทรงบอกให้โมเสสสร้างงาของสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งแล้วนำไปติดไว้ที่เสา ถ้าพวกเขาเชื่อพระองค์ พวกเขา ก็จะรอดจากความตาย สิ่งที่พวกเขาจะต้องกระทำก็คือ การมองดูของสัมฤทธิ์เท่านั้น พวกเขา ก็จะไม่ตาย พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมหนทางสำหรับพวกเขาที่จะหนีพ้นจากความตาย แต่จะต้องกระทำตามวิธีการของพระเจ้า ไม่ใช่วิธีการของเขาเอง

คุณคิดว่าถ้าคุณเหล่านี้เพียงแค่อธิษฐาน แล้วไม่ต้องมองดูของสัมฤทธิ์ เขาก็จะมีชีวิตรอดหรือไม่? ไม่รอดแน่นอน และถ้าพวกเขาไม่ได้มองดูของสัมฤทธิ์ แต่ได้ถวายของกำนัลหรือเงินแก่พระเจ้าแทนละ? พวกเขาจะมีชีวิตรอดหรือไม่? ไม่รอดเลย พวกเขาจะต้องมองดูของสัมฤทธิ์ตามที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 3,400 ปีมาแล้ว พระเจ้าทรงให้เหตุการณ์นี้ถูกบันทึกอยู่ในพระคัมภีร์เพื่อเราจะเรียนรู้ว่าเราจำเป็นที่จะต้องฟังพระเจ้าและเชื่อในพระองค์ ชนชาติอิสราเอลทั้งหลายได้เร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา 40 ปี และคนเหล่านั้นทุกคนซึ่งปฏิเสธที่จะเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงประทานแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขาก็ตายไปในถิ่นทุรกันดารนั่นเอง นี่เป็นการลงโทษของพระเจ้าที่มีต่อเขาทั้งหลายเพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะเชื่อคำตรัสหรือพระวาทะของพระองค์ ชนชาติอิสราเอลได้รับพระวาทะของพระเจ้าผ่านทางโมเสสฉันใด เราทั้งหลายก็ได้รับพระวาทะของพระเจ้าผ่านทางพระคัมภีร์ฉันนั้น พระเจ้าทรงถือว่าเราจะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เราได้รู้เกี่ยวกับพระองค์ พระเจ้าทรงประทานพระวาทะของพระองค์แก่เราเพื่อเราจะได้เชื่อ

พระองค์ ถ้าเราปฏิเสธที่จะเชื่อพระเจ้าแล้วละก็ เราก็จะเป็นเหมือนชนชาติอิสราเอล คือจะต้องตายในความบาปของเรา

โมเสสตายก่อนหน้าที่พระเจ้าจะพร้อมที่จะส่งชนชาติอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้เพียงเล็กน้อย พระเจ้าจึงทรงแต่งตั้งโยชูวาให้เป็นผู้นำคนใหม่ของชนชาติอิสราเอล พระเจ้าได้ทรงใช้โยชูวาให้นำชนชาติของพระองค์เข้าไปในแผ่นดินคานาอัน คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นได้ต่อสู้กับชนชาติอิสราเอลอย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงปกป้องคุ้มครองกองทัพของชนชาติอิสราเอลและทรงช่วยให้สามารถเอาชนะผู้คนที่ยังอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น

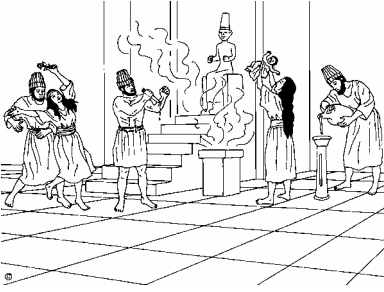
พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะประทานแผ่นดินคานาอันแก่ชนชาติอิสราเอลถึงแม้ว่าชาตानและกษัตริย์ของประเทศอียิปต์พยายามจะขัดขวางไม่ให้ชนชาติอิสราเอลเดินทางออกจากประเทศอียิปต์ และแม้ว่าชนชาติอิสราเอลทั้งหลายจะเกิดความสงสัยในพระเจ้าหลายครั้งหลายหนก็ตาม แต่พระเจ้ายังกดกระทำให้สิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้ว พระองค์ทรงนำพวกเขา ทรงปกป้องคุ้มครองพวกเขา และทรงประทานอาหารและน้ำเป็นเวลา 40 ปีขณะที่พวกเขาเร่ร่อนในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าไม่เคยละเลยที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 13 ในหน้า 41 *

บทที่ 14 ยุคผู้วินิจฉัยและกษัตริย์

หลังจากที่โยชูวาทายไปไม่นาน ชนชาติอิสราเอลก็ลืมพระเจ้า พวกเขาได้หันไปประพฤติตามวิถีทางของประชาชาติทั้งหลายที่ไม่รู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในไม้ช้าพวกเขาก็สร้างรูปเคารพและนมัสการรูปเคารพเหล่านั้นแทนพระเจ้า พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะขับไล่ผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอันให้ออกไปเสียจากแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ เพื่อจะประทานแผ่นดินนั้นแก่ชนชาติอิสราเอล อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ปฏิเสธที่จะเชื่อและเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์จึงทรงปล่อยให้ชาวคานาอันบางส่วนอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นต่อไป

ชาวอิสราเอลได้ตั้งรกรากท่ามกลางกลุ่มคนเหล่านี้ แต่แทนที่เขาทั้งหลายจะไว้วางใจพระเจ้าพวกเขากลับรับเอาธรรมเนียมปฏิบัติอันชั่วร้ายของชาวคานาอันทั้งหลายมายึดถือเป็นของตนเอง ชาวคานาอันนมัสการพระเทียมเท็จ อัน

ได้แก่พระบาอัลและพระอัชทาโรท พวกเขาคิดว่าพระเหล่านี้เป็นพระเจ้าที่ยิ่งแท้ แต่ไม่ได้ตระหนักว่าซาตานกำลังล่อลวงพวกเขา ให้นมัสการตัวซาตานเอง เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งไม่ได้นมัสการพระเจ้าที่ยิ่งแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ ที่จริงแล้วเขาก็มีนมัสการซาตานนั่นเอง ซาตานเกลียดชังพระเจ้าและไม่ต้องการที่จะให้ใครนมัสการพระองค์

พระเจ้าทรงลงโทษชนชาติอิสราเอลเพราะพวกเขาได้หลงลืมพระองค์ และนมัสการรูปเคารพ พระเจ้าทรงปล่อยให้ประชาชนชาติทั้งหลายที่อาศัยอยู่รอบๆ รับชนะพวกอิสราเอลและบังคับพวกเขาเป็นทาส พระเจ้าเคยเตือนพวกเขาไว้แล้วว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น แต่พวกเขาไม่ยอมฟังพระองค์ เมื่อใดก็ตามที่ชนชาติอิสราเอลกลับมาหาพระเจ้า พระเจ้าก็จะเลือกชายผู้หนึ่งมานำพวกเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจของศัตรู ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากพระเจ้านี้เรียกว่า ผู้วินิจฉัย ดังนั้นช่วงเวลาในยุคนี้จึงเรียกว่า ยุคผู้วินิจฉัย เมื่อชนชาติอิสราเอลทั้งหลายหลงลืมพระเจ้าและหันไปบูชารูปเคารพ พระเจ้าก็จะปล่อยให้พวกเขาต้องพ่ายแพ้ต่อศัตรู และทุกครั้งที่พวกเขากลับไปหาพระเจ้า พระเจ้าก็จะให้มีผู้วินิจฉัยคนใหม่เกิดขึ้น เพื่อนำพวกเขาให้รอดพ้นและปกครองเหนือพวกเขา หลังจากที่ผู้วินิจฉัยคนนั้นตายไปแล้วชนชาติอิสราเอลก็กลับไปบูชารูปเคารพอีก และวัฏจักรเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกเป็นเวลาถึง 350 ปีเลยทีเดียว

ชนชาติอิสราเอลเป็นชนชาติที่ได้เปรียบที่สุดในบรรดาชนชาติทั้งหลาย เพราะผู้ปกครองและกษัตริย์ของพวกเขา คือพระเจ้านั่นเอง แต่หลังจากที่ยุคผู้วินิจฉัยได้ผ่านพ้นไปแล้วพวกอิสราเอลก็ปฏิเสธพระเจ้าและทูลขอที่จะมีกษัตริย์เหมือนกับประเทศทั้งหลายที่อาศัยอยู่โดยรอบ มีกษัตริย์หลายองค์ที่ได้ครอบครองเหนือชนชาติอิสราเอลเป็นระยะเวลาถึง 450 ปี ในบรรดากษัตริย์เหล่านี้มีเพียงไม่กี่พระองค์เท่านั้นที่เชื่อและไว้วางใจพระเจ้า

ดาวิดทรงเป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศอิสราเอล พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่แตกต่างจากกษัตริย์องค์อื่นๆ ที่ได้ครอบครองเหนือชนชาติอิสราเอล เพราะกษัตริย์ดาวิดเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริงและปรารถนาที่จะเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่อง กษัตริย์ดาวิดก็เหมือนกับเราทั้งหลายทุกคนที่เกิดมาเป็นคนบาปและถูกแยกจากพระเจ้า กษัตริย์ดาวิดทรงทราบว่าพระองค์เองเป็นคนบาปและทรงทราบว่าค่าจ้างของความบาป คือ ความตาย พระองค์ทรงทราบว่า

ความหวังเพียงอย่างเดียวของพระองค์ ก็คือการยอมรับพระเมตตาของพระเจ้า และการอภัยโทษจากพระองค์ กษัตริย์ดาวิดทรงถวายเครื่องบูชาด้วยเลือด สำหรับความบาปทั้งหลายของตนเองและพระเจ้ก็ทรงยอมรับดาวิด เช่นเดียวกับที่ยอมรับอาเบล โนอาห์ อับราฮัม โมเสส และโยชูวา นอกจากนี้ พระเจ้ายังทรงสัญญากับดาวิดว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้นจะเป็นเชื้อสาย คนหนึ่งของกษัตริย์ดาวิด

กษัตริย์ดาวิดยังเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งของพระเจ้าด้วย พระเจ้าทรงเลือกกษัตริย์ดาวิดให้เขียนพระธรรมสดุดีหลายบทในพระคัมภีร์ กษัตริย์ดาวิด เป็นคนเลี้ยงแกะก่อนที่จะทรงขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ของประเทศ อิสราเอล พระธรรมสดุดีบางบทก็เกิดขึ้นโดยอาศัยจินตนาการที่มาจากความรู้ เรื่องการเลี้ยงแกะของกษัตริย์ดาวิดนั่นเอง พระเจ้าทรงใช้จินตนาการในเรื่องนี้ เพื่อจะอธิบายแก่เราว่าสภาพของเราทั้งหลายในฐานะที่เป็นคนบาปก็เหมือนกับ แกะที่หลงหาย เราจำเป็นที่จะต้องมีคนเลี้ยงแกะที่มีความเมตตากรุณา แข็งแกร่ง และมีปัญญาเพื่อจะป้องกันเราไม่ให้หลงหายและนำเราให้เดินในเส้นทางที่ ถูกต้อง พระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถจะกระทำสิ่งเหล่านี้เพื่อเรา ทั้งหมดได้

หลังจากที่กษัตริย์ดาวิดได้สิ้นพระชนม์แล้วซาโลมอนโอรสของกษัตริย์ ดาวิดก็ขึ้นครองราชย์สมบัติสืบทอดต่อไป ความมั่งคั่งของกษัตริย์ซาโลมอนนั้น เกินกว่าที่ใคร ๆ จะคาดหวังได้ กษัตริย์ซาโลมอนได้สร้างพระวิหารที่สวยงาม สำหรับเป็นที่ประทับของพระเจ้า แต่หลังจากที่กษัตริย์ซาโลมอนสิ้นพระชนม์ แล้วชนชาติอิสราเอลก็เกิดการโต้แย้งกันว่าใครสมควรจะได้เป็นกษัตริย์องค์ ต่อไป และในที่สุดพวกเขาก็แยกออกเป็น 2 อาณาจักร ชนเผ่า 10 ตระกูลที่ อาศัยอยู่ทางเหนือ เรียกว่า อิสราเอล ส่วนอีก 2 ตระกูลที่อยู่ทางใต้ นั้น เรียกว่า ยูดาห์

พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนจากทุกประเทศและทุกวัฒนธรรม พระองค์ ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้รับการช่วยให้หลุดพ้นจากอำนาจของซาตาน ความบาปและความตาย ดังนั้นตั้งแต่แรกเริ่มมาแล้วที่พระเจ้าได้ตรัสผ่าน บรรดา “ผู้ส่งข่าว” ของพระองค์เพื่อจะสอนให้มนุษย์รู้จักทางทั้งหลายของพระองค์ และเพื่อจะเตือนพวกเขาให้ทราบถึงการพิพากษาของพระองค์ซึ่งเป็นผลจาก ความบาปของเขานั่นเอง “ผู้ส่งข่าว” ของพระเจ้าเรียกว่า ผู้เผยพระวจนะ ทั้ง อิสยาห์ เยเรมีย์ เอเสเคียลและดาเนียลต่างก็เป็น “ผู้ส่งข่าว” ของพระเจ้าที่รู้จักกัน โดยทั่วไป คุณคงพบว่าชื่อต่าง ๆ เหล่านี้ และชื่อของผู้เผยพระวจนะคนอื่นๆ ได้

ถูกนำมาใช้เป็นชื่อพระธรรมในพระคัมภีร์เดิมซึ่งผู้เผยพระวจนะเหล่านี้ได้เขียนขึ้น

บรรดาผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าได้ประกาศให้ประชาชนกลับใจใหม่ และไว้วางใจในพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว การกลับใจใหม่ หมายถึงการมีจิตใจที่เปลี่ยนแปลงใหม่ ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและเป้าหมายในชีวิต การที่กลับใจใหม่นั้น คือการเห็นด้วยกับพระเจ้าและการเกลียดชังความบาปของเราเอง ชาวอิสราเอลจำนวนมากนมัสการพระเจ้าในพระวิหารที่กษัตริย์ซาโลมอนได้ทรงสร้างขึ้นและยังนมัสการรูปเคารพด้วย บรรดาผู้เผยพระวจนะจึงบอกให้ประชาชนเลือกว่าพวกเขาจะนมัสการผู้ใด พระเจ้าหรือรูปเคารพ ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้ได้บอกเขาทั้งหลายว่าพวกเขาไม่สามารถจะนมัสการพระเจ้าได้อย่างแท้จริงถ้าพวกเขายังนมัสการสิ่งอื่นด้วย

หลายร้อยปีก่อนที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะเสด็จมาพระเจ้าได้ทรงพยากรณ์หลายสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยผ่านทางบรรดาผู้เผยพระวจนะเหล่านี้ คำพยากรณ์ทั้งหลายได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ด้วย คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมีจำนวนมากกว่า 300 คำพยากรณ์เสียอีก รายการข้างล่าง 20 รายการนี้ เป็นคำพยากรณ์ที่มีชื่อเสียง พระเจ้าได้ทรงประทานคำพยากรณ์เหล่านี้เพื่อว่าจะไม่มีใครพลาดที่จะพบพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขาทราบว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเป็นผู้ใด และพระองค์จะเสด็จมาเมื่อไร คำพยากรณ์เหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกประทานให้แก่มนุษย์เมื่อ 400 - 1000 ปี ก่อนที่“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”จะกำเนิดมาเสียอีก ถ้าจะเปรียบเทียบในเรื่องนี้ก็ขอให้ท่านลองจินตนาการถึงการทำนายเกี่ยวกับผู้ใดผู้หนึ่งที่จะมีชีวิตอยู่ในอีก 400 700 หรือ 1,000 ปีข้างหน้าโดยที่คำทำนายเหล่านี้จะรวมไปถึงเมืองที่คนๆ นั้นจะเกิดมา มารดา วงศ์ตระกูล เหตุการณ์ในช่วงสลับตาสุดท้ายของชีวิตบุคคลผู้นี้ รวมทั้งรายละเอียดอย่างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความตายและการฝังศพของเขาด้วย และคำทำนายทุกข้อจะต้องถูกต้องถึง 100% นี่เป็นเรื่องที่จะทำได้ง่ายหรือ? ก็คงไม่ง่ายเลย

1. เป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด	อิสยาห์ 9:6-7
2. ประสูติจากหญิงพรหมจารีย์	อิสยาห์ 7:14
3. ประสูติในเมืองเบธเลเฮม	มีคาห์ 5:2
4. ถูกเรียกว่าเป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ	อิสยาห์ 42:6
5. ถูกเรียกให้กลับจากประเทศอียิปต์	โฮเซยา 11:1
6. ทรงขี้ลูกลา	เศคาริยาห์ 9:9

7. ถูกเพื่อนคนหนึ่งทรยศ	สดุดี 41:9
8. ถูกขายด้วยเหรียญเงิน 30 เหรียญ	เศคาริยาห์ 11:12,13
9. ถูกกล่าวหาโดยพยานเท็จ	สดุดี 27:12
10. ถูกตีและถูกถ่มน้ำลาย	อิสยาห์ 50:6
11. ไม่ตอบโต้ต่อข้อกล่าวหา	อิสยาห์ 53:7
12. เป็นที่เกลียดชังอย่างไรเหตุผล	สดุดี 69:4
13. ถูกคนยิว(ชาวอิสราเอล)ปฏิบัติ	อิสยาห์ 53:3
14. ทั้งมือและเท้าถูกแทงทะลุ	สดุดี 22:16
15. เสื้อผ้าถูกนำไปใช้พันกัน	สดุดี 22:18
16. สิ้นพระชนม์พร้อมกับคนชั่ว	อิสยาห์ 53:12
17. ถูกเยาะเย้ยและถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม	สดุดี 22:6-8
18. เสี่ยงร้องคร่ำครวญเพราะการแยกจากกัน	สดุดี 22:1
19. ถูกฝังไว้ท่ามกลางพวกเศรษฐี	อิสยาห์ 53:9
20. เสด็จกลับสู่สวรรค์	สดุดี 68:18

ในบทเรียนต่อไปเราจะได้เห็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทรงกระทำให้สำเร็จตามคำทำนายเหล่านี้ในพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร คำพยากรณ์เหล่านี้ก็สำเร็จตามที่ได้อันทักไว้ในพระคัมภีร์ส่วนต่อไปที่เรียกว่า พระคัมภีร์ใหม่

ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่ปฏิบัติสิ่งที่เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า เขาทั้งหลายได้ชมเห็นและฆ่า“ผู้ส่งข่าว”ของพระเจ้าไปหลายคน พวกเขายังคงบูชารูปเคารพและประพฤติตามวิถีทางของบรรดาประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบ นอกเหนือจากผู้เผยพระวณะที่ส่งมาจากพระเจ้าแล้วชาตานเองก็ได้ส่งผู้เผยพระวณะเทียมเท็จมาพูดเรื่องโกหกแก่ชนชาติอิสราเอลด้วย ชาตานต้องการที่จะทำให้พวกเขา รู้สึกสับสนว่าเรื่องไหนเป็นความจริงและเรื่องไหนเป็นความเท็จกันแน่ ชาตานเป็นผู้โกหกและผู้ล่อลวง บรรดาผู้เผยพระวณะเทียมเท็จได้บอกแก่ประชาชนว่า ทูคอย่างจะเป็นไปด้วยดีและพระเจ้าจะไม่ลงโทษพวกเขาหรือ ชาตานยังคงเป็นเช่นนั้นในปัจจุบัน ชาตานได้ใช้“ผู้ส่งข่าว”ของมันมาบอกว่าพระวณะของพระเจ้าไม่เป็นความจริง หรือบอกว่าพระเจ้าจะไม่ลงโทษต่อความบาป ผู้รับใช้ของชาตานอาจจะมาบอกแก่คุณว่าพระเจ้าจะไม่ส่งผู้หนึ่งผู้ใดลงไปสู่บึงไฟหรือ

พระเจ้าทรงอดกลั้นและไม่ทรงลงโทษคนบาปในทันทีพระองค์ได้ทรงเตือนผู้คนในสมัยของโนอาห์เป็นเวลานานถึง 120 ปี ก่อนที่น้ำจะมากท่วมทำลาย

พวกเขาเสีย พระเจ้าได้ใช้“ผู้ส่งข่าว”ของพระองค์มายังชนชาติอิสราเอลเป็นเวลาหลายร้อยปี คนเหล่านี้ได้มาเตือนพวกเขาถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมาถึงถ้าพวกเขาไม่กลับใจเสียใหม่ ชนชาติอิสราเอลก็ยังไม่ยอมเชื่อพระเจ้า พระองค์จึงทรงปล่อยให้ศัตรูเข้ามาต่อสู้อะไรเขาชนะพวกเขาเพราะว่าชนชาติอิสราเอลไม่ยอมเชื่อและกลับใจเสียใหม่

กองทัพของชนชาติอัสซีเรียสามารถรบเอาชนะชนเผ่า 10 ตระกูลของชนชาติอิสราเอลที่อยู่ทางตอนเหนือและนำพวกเขากลับไปเป็นเชลย แล้วพวกอัสซีเรียก็นำประชาชนจากประเทศอื่นๆ เข้ามาอาศัยในดินแดนตอนเหนือของประเทศอิสราเอล คนเหล่านี้ไม่รู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในที่สดชาวอิสราเอลจำนวนมากได้แต่งงานกับคนเหล่านี้และลูกหลานของพวกเขาก็เรียกว่า ชาวสะมาเรีย

ส่วนชนเผ่า 2 ตระกูลที่อาศัยอยู่ทางตอนใต้ ซึ่งเรียกว่า ยูดาห์ นั่นก็ปฏิเสธที่จะกลับใจเสียใหม่เช่นกัน พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้ชนชาติบาบิโลนเข้ามาวาดต้อนพวกเขากลับไปยังประเทศของคนเหล่านี้ ชนชาติบาบิโลนได้ทำลายกำแพงหินของกรุงเยรูซาเล็มและได้เผาพระวิหารของพระเจ้าซึ่งกษัตริย์ชาโลมอนได้ทรงสร้างไว้ พระเจ้าทรงกระทำอย่างที่พระองค์ได้ทรงเตือนเขาทั้งหลายแล้วว่าพระองค์ทรงจะกระทำถ้าพวกเขาไม่ยอมกลับใจเสียใหม่

หลังจาก 70 ปีผ่านไปประชาชนชาวยูดาห์ซึ่งอยู่ในกรุงบาบิโลนได้กลับใจเสียใหม่และทูลขอให้พระเจ้าทรงนำพวกเขากลับไปยังแผ่นดินของเขา พระเจ้าทรงสดับฟังคำร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์และได้ทรงนำคนจำนวนมากกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาได้สร้างเมืองและกำแพงล้อมรอบเมืองขึ้นใหม่ นอกจากนี้พวกเขายังได้สร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่อีกด้วย ชาวอิสราเอลที่กลับไปยังแผ่นดินของตนเองก็ได้รับชื่ออีกชื่อหนึ่งด้วย พวกเขาถูกเรียกว่า คนยิว ซึ่งเป็นชื่อที่ยังคงใช้เรียกเชื้อสายของคนเหล่านี้ในปัจจุบัน คนยิวยังคงนมัสการพระเจ้าถึงแม้ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่ได้กระทำจากจิตใจของเขาก็ตาม เขาทั้งหลายได้ไปยังพระวิหารพร้อมด้วยเครื่องบูชา แต่พวกเขาไม่ได้เชื่ออย่างแท้จริงว่าตนเองเป็นคนบาปที่ต้องการพระเมตตาจากพระเจ้า

เชื้อสายของพวกเขาไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้า หลังจากนั้นหลายร้อยปีพระเจ้าได้ทรงพิพากษาพวกยิวอีกโดยการปล่อยให้พวกกรีกเข้ามาครอบงำและครอบครองประเทศของเขา และยังสอนให้พวกเขาพูดภาษากรีกอีกด้วย หลายปีต่อมากองทัพโรมันได้เอาชนะพวกกรีกและได้เข้าครอบครองกรุงเยรูซาเล็มและ

แผ่นดินอิสราเอลแม้ว่าชาวยิวจำนวนมากไม่เชื่อพระเจ้าแต่ก็ยังมีคนยิวกลุ่มน้อยๆ อยู่จำนวนหนึ่งเสมอที่เชื่อพระเจ้าและเชื่อพระวณะของพระองค์ที่ผ่านมาทาง“ผู้ส่งข่าว”ทั้งหลายของพระองค์ คนเหล่านี้ได้เฝ้าคอยพระผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าจะเสด็จมานั้น

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 14 ในหน้า 41 *

บทที่ 15 - พระเจ้าทรงส่งพระผู้ช่วยให้รอดให้เสด็จเข้ามาในโลก

ผู้เผยพระวณะคนสุดท้ายที่เผยพระวณะในนามของพระเจ้าเป็นชายที่ชื่อว่า มาลาคี เขาได้เตือนสติชนชาติยิวให้ระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากความทุกข์ยาก มาลาคียังได้บอกแก่ชนชาติยิวให้ทราบอีกว่า พระเจ้าจะทรงใช้ผู้เผยพระวณะมาอีกคนหนึ่ง ก่อนที่พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมา และภารกิจของผู้เผยพระวณะท่านนี้ คือการสั่งสอนประชาชนเพื่อพวกเขาจะพร้อมสำหรับพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้น อย่างไรก็ตาม หลังจากสมัยของมาลาคีเวลาได้ผ่านพ้นไปถึง 400 ปีโดยที่พระเจ้าไม่ได้ตรัสผ่านผู้เผยพระวณะคนใดเลย ช่วงระยะเวลานี้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็น “ยุคเงียบ”

ภายหลังจากที่ยุคเงียบจบสิ้นลงแล้ว พระเจ้าก็พร้อมที่จะกระทำการที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ตั้งแต่แรกในสวนเอเดน พระองค์ทรงพร้อมที่จะส่งพระผู้ช่วยให้รอดให้เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว เวลานี้เราจะมาศึกษาพระคัมภีร์ใหม่กันโดยเริ่มที่คุสามีภรรยาชาวยิวที่ชรามากซึ่งเป็นผู้ที่เชื่อพระเจ้าและกำลังรอคอยพระผู้ช่วยให้รอดอยู่

ลูกา 1:5,6 *ในรัชกาลเฮโรด กษัตริย์ของยูเดีย มีปุโรหิตคนหนึ่งชื่อเศคาริยาห์ อยู่ในแควอเบียห์ ภรรยาของเศคาริยาห์ชื่อเอลีซาเบธ อยู่ในตระกูลอาโรน เขาทั้งสองเป็นคนชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และดำเนินตามพระบัญญัติและกฎทั้งปวงขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่มีที่ติเลย*

เศคาริยาห์และเอลีซาเบธแก่ชรามากแล้วและไม่สามารถมีบุตรได้ เศคาริยาห์เป็นปุโรหิตคนหนึ่งในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม ขณะที่เขากำลังกระทำการกิจของตนเองอยู่นั้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ถูกพระเจ้าใช้ให้มาบอกข่าวสำคัญแก่เขา พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่เศคาริยาห์ผู้ชราว่าเขาจะมีบุตรชายคน

หนึ่งและจะต้องตั้งชื่อบุตรนั้นว่า ยอห์น ยอห์นนี่เองที่จะเป็นผู้เผยพระวจนะคนสุดท้ายซึ่งจะจัดเตรียมประชาชนให้พร้อมสำหรับพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมา ทูตสวรรค์ได้เรียกพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้นว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” พระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมาช่วยมนุษยชาติทั้งปวงให้รอดนั้น คือพระเจ้า นั่นเอง

ต่อมาไม่กี่สัปดาห์ พระเจ้าได้ใช้ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งให้ไปแจ้งแก่หญิงพรหมจารีคนหนึ่งชื่อมารีย์ว่า พระเจ้าได้ทรงเลือกเธอให้เป็นมารดาของพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้น และจะต้องตั้งชื่อของท่านผู้นั้นว่า เยชู ซึ่งหมายถึงพระผู้ช่วยให้รอดหรือพระผู้นำพาให้รอด พระเจ้าทรงรักชาวโลกทั้งปวงและพระองค์ทรงปรารถนาให้คนบาปทั้งหลายได้รับการช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษที่พวกเขาสมควรจะได้รับนั้น พระเยซูไม่เพียงแต่จะเป็นบุตรชายของนางมารีย์เท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าด้วย

เราได้เกริ่นถึงตรีเอกานภาพในบทแรกๆ จากการศึกษาของเรามาแล้ว ในหนังสือเล่มที่ 1 เราได้เรียนรู้ว่าแม่จะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่พระเจ้าทรงเป็น 3 บุคคล ซึ่งมีพระลักษณะและฤทธานภาพเท่าเทียมกัน บุคคลเหล่านี้คือพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ แนวความคิดนี้ก็ยากที่จะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ พระบิดาก็ไม่ใช่พระบุตร หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่แม้กระนั้นก็ตามบุคคลทั้ง 3 นี้ก็ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกันทั้งสิ้น หลายปีมาแล้วที่มีความพยายามในหลายๆ รูปแบบที่จะอธิบายเกี่ยวกับตรีเอกานภาพ ยกตัวอย่างเช่น มีการอธิบายว่า ไช้ทุกฟองประกอบด้วยเปลือก ไข่แดง และไข่ขาว ส่วนต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนที่แยกจากกันอย่างชัดเจน แต่ก็ยังคงเป็นไข่ใบเดียวกัน มิติของกล่องใบหนึ่งนั้นมีความยาว ความกว้าง และความสูง ถึงแม้ว่าแต่ละมิติจะไม่เหมือนกัน แต่มิติเหล่านี้ก็สามารถจะถูกแยกออกไปเพื่อจะอธิบายกล่องทั้งใบได้ น้ำอยู่ได้ทั้ง 3 สถานะ คือ ของแข็ง ของเหลว และก๊าซ แต่ถึงแม้ว่าน้ำจะสามารถอยู่ได้ทั้ง 3 สถานะก็ตาม แต่มันก็ยังคงเป็นน้ำนั่นเอง

แม้ว่าการอธิบายให้เห็นภาพด้วยตัวอย่างเหล่านี้จะมีประโยชน์อยู่บ้าง แต่ตัวอย่างเหล่านี้ก็ยังคงไม่สามารถจะช่วยให้เราเข้าใจได้อย่างเต็มที่ เราจำเป็นที่จะต้องระมัดระวังที่จะไม่พยายามดึงพระเจ้าให้ลงมาอยู่ในระดับเดียวกับเรา และมองพระองค์เหมือนเป็นบุคคลคนหนึ่งเช่นเดียวกับเราทั้งหลาย เมื่อเราเป็นเด็กมีหลายสิ่งที่เราไม่เข้าใจ แต่เราก็เชื่อพ่อแม่ของเรา ยกตัวอย่างเช่น ไฟฟ้าเป็นสิ่งที่อันตรายมาก แต่มันคืออะไรกันแน่? เมื่อฉันถอดสายออกมาจากปลั๊ก

แล้วทำไมมันไม่ไหลลงไปที่พื้นล่ะ? ฉันมองไม่เห็นมันเลยนะเนี่ย พ่อแม่พูดถึงอะไรหรือที่บอกว่ามันจะทำให้ฉันต้องเจ็บตัวถ้าฉันแหกนิ้วเข้าไปในปลั๊กนั้น?

พระผู้ช่วยให้รอดจะต้องเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย เว้นแต่ว่าพระองค์จะต้องปราศจากบาปเพื่อจะสามารถช่วยเราให้รอดพ้นจากซาตานและความบาปได้ ดังนั้นเพื่อว่าแผนการของพระเจ้าเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดจะสำเร็จได้ พระเจ้าพระบุตรจึงต้องเสด็จมาประสูติเป็นมนุษย์ พระเจ้าได้ทรงเลือกนางมารีย์เป็นมารดาของพระผู้ช่วยให้รอด บุตรชายของนางมารีย์จะเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ในพระกายเดียวกัน พระเยซูจะเป็นทั้งพระเจ้าอย่างเต็มทีและเป็นมนุษย์อย่างเต็มทีด้วย

ลูกา 1: 34, 35 ฝ่ายมารีย์ทูลทูลสวรรรค์นั้นว่า "เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไรได้ เพราะข้าพเจ้ายังหาได้ร่วมกับชายใดไม่" ทูลสวรรรค์จึงตอบเธอว่า "พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมานั้นจะได้เรียกว่า พระบุตรของพระเจ้า ...."

นางมารีย์ไม่เข้าใจว่าตัวเธอเองจะมีบุตรโดยปราศจากบิดาที่เป็นมนุษย์ได้อย่างไร ทูลสวรรรค์องค์นั้นกล่าวว่าพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำการอัศจรรย์นี้เอง พระเยซูจะประสูติโดยไม่มีบาปเพราะพระองค์ประสูติโดยปราศจากบิดาที่เป็นมนุษย์ ไม่มีเชื้อสายคนใดของอาดัมที่บริสุทธิ์และชอบธรรมมนุษย์ทุกคนในโลกต่างก็สืบทอดความบาปของอาดัมมาด้วยกันทั้งสิ้น แต่พระบิดาของพระเยซู คือพระเจ้าซึ่งสมบูรณ์พร้อมทุกอย่างและทรงบริสุทธิ์ พระเยซูไม่ได้สืบทอดธรรมชาติแห่งความบาปของอาดัมมาด้วย เพราะพระเยซูทรงเป็นพระบุตรที่สมบูรณ์พร้อมของพระเจ้า คือทรงบริสุทธิ์และปราศจากบาป การที่หญิงพรหมจารีย์จะตั้งครรภ์นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ อยากรู้ก็ตาม สำหรับพระเจ้าแล้วทุกสิ่งก็เป็นไปได้ทั้งสิ้น พระเจ้าได้ทรงสร้างอาดัมขึ้นมาจากผงคลีดิน ดังนั้นจึงไม่เป็นการยากสำหรับพระเจ้าที่จะประทານบุตรผู้นี้แก่นางมารีย์โดยปราศจากบิดาที่เป็นมนุษย์

พระผู้ช่วยให้รอดซึ่งยอห์นจะมาเตรียมหนทางให้ นั่นคือพระเจ้านั่นเอง ไม่มีมนุษย์ธรรมดาคนใดสามารถจะช่วยเราให้รอดพ้นจากซาตาน ความบาป และความตายได้ ใครเป็นผู้ที่ช่วยโนอาห์และครอบครัวให้รอดพ้นจากน้ำท่วม

ครั้งใหญ่? ใครเป็นผู้ที่ช่วยอิสอัคให้รอดพ้นจากความตายและจัดเตรียมแกะตัวผู้ไว้เพื่อจะตายแทนอิสอัค? ใครเป็นผู้ที่ช่วยโลทให้รอดพ้นจากการทำลายล้างเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์? ใครเป็นผู้ที่ช่วยชนชาติอิสราเอลทั้งหลายให้รอดพ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์? มีแต่พระเจ้าสูงสุดเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาเพียงองค์เดียวซึ่งจะทรงกระทำให้เป็นไปได้ที่เราจะมาถึงพระเจ้า

นอกจากนี้พระเยซูยังเรียกว่า พระคริสต์ อีกด้วย พระคริสต์ หมายถึง “ผู้ที่ถูกเจิม” ซึ่งหมายถึง ผู้ที่พระเจ้าทรงแยกไว้ต่างหากเพื่อจะกระทำการกิจพิเศษ พระองค์จะทรงเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ทรงเป็นปุโรหิตและเป็นกษัตริย์ พระเยซูได้ถูกใช้ให้เสด็จเข้ามาในโลกในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเพื่อจะประกาศถึงหนทางของพระเจ้าที่จะช่วยให้มนุษยชาติทั้งปวงรอดพ้นจากบาป ความบาป และการลงโทษนิรันดร์ พระเจ้ายังได้ใช้พระเยซูให้มาเป็นมหาปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่คนสุดท้ายอีกด้วย และในที่สุดพระเยซูจะทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงครอบครองสิ่งสารพัดทั้งสิ้น

นางมารีย์ซึ่งจะเป็นมารดาของพระเยซูนั้น ได้ตกลงว่าจะแต่งงานกับชายผู้หนึ่งที่มีชื่อว่าโยเซฟ โยเซฟพบว่านางมารีย์ตั้งครรภ์ โยเซฟรู้ว่าตนเองไม่ใช่บิดาของทารกในครรภ์นี้ ตามธรรมเนียมชายวัยโยเซฟสามารถจะเรียกร้องให้นางมารีย์โทษฐานที่ตั้งครรภ์โดยที่ทารกไม่ได้เกิดจากโยเซฟได้ อย่างไรก็ตามโยเซฟรักนางมารีย์และตัดสินใจว่าจะถอนหมั้นกันอย่างลับๆ แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้โยเซฟแยกจากมารีย์เพราะโยเซฟเป็นผู้ชายที่ดีและไว้วางใจในพระเจ้า โยเซฟเองก็เป็นคนบาปด้วย แต่เขาได้เข้ามาหาพระเจ้าตามวิธีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ พระเจ้าทรงปรารถนาให้โยเซฟรับนางมารีย์เป็นภรรยาเพื่อว่าพระเยซูจะมีบิดาที่ติดคนหนึ่งในโลกนี้ด้วย พระเจ้าจึงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งไปแจ้งแก่โยเซฟให้ทราบความจริงเกี่ยวกับนางมารีย์ในความฝันว่านางมารีย์ยังคงซื่อสัตย์ต่อโยเซฟและยังคงเป็นหญิงพรหมจารีย์

อิสยาห์ 7:14 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้กล่าวไว้แล้วว่า พระผู้ช่วยให้รอดจะประสูติจากหญิงพรหมจารี พระเยซูจะทรงกำเนิดเข้ามาในโลกเพื่อจะช่วยคนบาปให้รอดพ้นจากพระอาชญาของพระเจ้า พระองค์เสด็จมาเพื่อจะช่วยชีวิตทุกคนที่เห็นด้วยกับพระเจ้าว่าตนเองเป็นคนบาปที่ต้องการพระผู้ช่วยให้รอด อิมมานูเอล แปลว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเรา ข้อความนี้หมายความว่าพระเจ้าเองจะเสด็จเข้ามาในโลกโดยประสูติเป็นทารกและจะทรงใช้ชีวิตกับมนุษย์ในโลกนี้ พระเยซูประสูติในเมืองเบธเลเฮมตามที่บรรดาผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวเมื่อหลายปีมาแล้ว พระเยซูจะประสูติเป็นพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับคนบาปเพื่อจะปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากการควบคุมของซาตานและความบาป

มัทธิว 2:1-3 ครั้นพระเยซูได้ทรงบังเกิดที่บ้านเบธเลเฮมแคว้นยูเดียในรัชกาลของกษัตริย์เฮโรด ดูเถิด มีพวกนักปราชญ์จากทิศตะวันออกมาyingกรุงเยรูซาเล็ม ถามว่า “กุมารที่บังเกิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิวนั้นอยู่ที่ไหน เราได้เห็นดาวของท่านปรากฏขึ้นในทิศตะวันออก เราจึงมาหวังจะนมัสการท่าน” ครั้นกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นแล้ว

ท่านก็ว่านวยพระทัย ทั้งชาวกรุงเยรูซาเล็มก็พลอยว่านวยใจไปกับท่านด้วย

เฮโรดก็เหมือนกับกษัตริย์ฟาโรห์ของชาวอียิปต์ในยุคโมเสสซึ่งไม่ปรารถนาที่จะให้ใครมาปกครองเหนือตนเอง เฮโรดเกรงว่าพระองค์จะสูญเสียตำแหน่งกษัตริย์เมื่อทารกนี้เติบโตขึ้นเป็นชายหนุ่ม พวกนักปราชญ์ได้พบพระกุมารเยซูอยู่กับมารดาจึงนมัสการและถวายเครื่องบรรณาการแก่พระองค์ พระเจ้าได้ทรงเตือนพวกนักปราชญ์ไม่ให้กลับไปหาเฮโรดเพราะเฮโรดปรารถนาจะทราบว่าจะพระกุมารเยซูอยู่ที่ไหนเพื่อจะสังหารพระกุมารนั้นเสีย พวกนักปราชญ์จึงกลับไปยังประเทศของตนเองโดยใช้เส้นทางอื่น พระเจ้ายังตรัสบอกให้โยเซฟพาพระเยซูไปยังประเทศอียิปต์ที่ซึ่งพระองค์จะปลอดภัยจากแผนการของ เฮโรด

ที่จะฆ่าพระองค์เสีย ดังนั้นพระเยซูจึงถูกพาไปยังประเทศอียิปต์ตามคำที่บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้กล่าวไว้เมื่อหลายปีก่อนหน้านี้

เมื่อเฮโรดสิ้นพระชนม์พระเจ้าทรงใช้ให้ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ไปแจ้งแก่โยเซฟให้พานางมารีย์และพระเยซูออกจากประเทศอียิปต์และเดินทางกลับไปยังแผ่นดินอิสราเอลอีก พวกเขาได้ตั้งรกรากทางตอนเหนือของประเทศอิสราเอลในเมืองที่เรียกว่า เมืองนาซาเร็ธ

ลูกา 2:40, 52 พระกุมารนั้นก็เจริญวัย และเข้มแข็งขึ้นฝ่ายจิตวิญญาณ ประกอบด้วยสติปัญญา และพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน พระเยซูก็ได้จำริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย

พระเยซูทรงเติบโตจากทารกเป็นชายหนุ่มที่แข็งแรงและประกอบด้วยสติปัญญา พระบิดาของพระองค์ซึ่งคือ พระเจ้านั้นเองได้ทรงปกป้องคุ้มครองและทรงนำพระเยซูในทุกสิ่งที่พระองค์คิด ตรัส และกระทำ พระเยซูทรงเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าทุกประการ พระองค์ไม่เคยกระทำความบาปเพราะพระองค์ไม่ได้กำเนิดเป็นคนบาป แม้ว่าพระเยซูจะทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ก็ยังเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงด้วย พระองค์ได้เติบโตขึ้นเป็นชายหนุ่มในร่างกายของมนุษย์ เราได้เรียนรู้มาแล้วว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะต้องเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ในพระกายเดียวกัน พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ก็ได้ประสูติเป็นมนุษย์เข้ามาในโลกเพื่อว่าพระองค์จะสามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับมนุษยชาติทั้งหมดได้

ตามที่เราได้กล่าวถึงในบทเรียนที่แล้วว่าบรรดาผู้เผยพระวจนะจากพระคัมภีร์เดิมได้เขียนคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดไว้เป็นอันมาก ข้อมูลข้างล่างนี้เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงคำพยากรณ์บางอย่างซึ่งสำเร็จตามที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้

คำพยากรณ์	การทำนายในพระคัมภีร์เดิม	สำเร็จในพระคัมภีร์ใหม่
เป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด	อิสยาห์ 9:7	มัทธิว 1:1
ประสูติจากหญิงพรหมจารีย์	อิสยาห์ 7:14	มัทธิว 1:18-25
ประสูติในเมืองเบธเลเฮม	มีคาห์ 5:2	มัทธิว 2:1
หนีไปยังประเทศอียิปต์	โฮเซยา 11:1	มัทธิว 2:14
พระลักษณะบางประการของพระองค์	อิสยาห์ 11:2	ลูกา 2:52

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 15 ในหน้า 42 *

บทที่ 16 - การรับบัพติศมาและการทดลองของพระเยซู

บัดนี้ยอห์นซึ่งได้รับการเลือกสรรจากพระเจ้าให้เป็นผู้เผยพระวจนะที่จะมาเตรียมขบวนยิวทั้งหลายให้พร้อมที่จะต้อนรับพระผู้ช่วยให้รอดที่ได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่แล้ว พระเจ้าทรงจัดเตรียมเวลานี้ให้ยอห์นเริ่มสั่งสอนประชาชนว่า พวกเขาจะต้องกลับใจเสียใหม่ได้มาถึงแล้ว

มัทธิว 3:1,2 คราวนั้นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา มาประกาศในถิ่นทุรกันดาร แคว้นยูเดีย กล่าวว่า "ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ เพราะวาทาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว"

ยอห์นได้ประกาศข้อความนี้ซึ่งมีความหมายว่า ประชาชนจะต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อพระเจ้าเกี่ยวกับตัวเขาและความบาปของตนเอง เขาทั้งหลายจำเป็นต้องเห็นด้วยกับ พระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่เพียงพระองค์เดียว และพวกเขาจะต้องรับใช้และนมัสการพระองค์แต่เพียงผู้เดียวนอกจากนี้เขาทั้งหลายยังจำเป็นต้องเห็นด้วยว่าพวกเขาได้กระทำความบาปต่อพระเจ้าโดยการไม่เชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระองค์ และเห็นด้วยว่าพวกเขาไม่สามารถจะกระทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ และสุดท้ายพวกเขาจำเป็นต้องเห็นด้วยกับพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงลงโทษต่อความบาปเสมอ โดยการแยกคนบาปออกไปให้พ้นจากพระพักตร์พระองค์ และให้ไปอยู่ในเปลวไฟที่เผาไหม้ตลอดไปเป็นนิตย์

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งเดียวกับที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้เราทุกคนเข้าใจเกี่ยวกับตัวเราเองและให้เห็นด้วยกับพระเจ้าเช่นเดียวกัน ยังจำตอนที่เราศึกษาพระบัญญัติ 10 ประการด้วยกันได้ไหม? ไม่มีใครในพวกเราเลยที่สามารถจะรักษาพระบัญญัติเหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์ พระเจ้าทรงเรียกการไม่เชื่อฟังของเราว่า ความบาป การลงโทษสำหรับความบาป ก็คือความตายและการถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์

มัทธิว 3:5,6 ขณะนั้นชาวกรุงเยรูซาเล็ม และคนทั่วแคว้นยูเดีย และคนทั่วบริเวณรอบแม่น้ำจอร์แดนก็ออกไปหายอห์น และได้รับบัพติศมาจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดนด้วยการสารภาพความผิดบาปของตน

คนยิวจำนวนมากเชื่อพระวจนะของพระเจ้าซึ่งยอห์นได้แจ้งแก่เขาทั้งหลายเขาจึงไปหายอห์นเพื่อรับบัพติศมาจากท่าน เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งรับบัพติศมา

ก็เป็นหมายสำคัญแก่ทุกคนว่าบุคคลผู้นั้นเห็นด้วยกับพระเจ้าว่าตัวเขาเองสมควรจะตายสำหรับความผิดบาปทั้งหลายของเขา แต่เขาได้ไว้วางใจในพระเจ้าว่าจะส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาช่วยเขาให้รอดชีวิตได้ การรับบัพติศมาของเขาเป็นหมายสำคัญที่ปรากฏให้เห็นภายนอกซึ่งเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงการกลับใจเสียใหม่ที่อยู่ภายในจิตใจและแสดงให้เห็นถึงความเชื่อในถ้อยคำของยอห์น การรับบัพติศมาไม่ได้ทำให้เราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า การรับบัพติศมาไม่สามารถจะชำระความผิดบาปทั้งหลายของเราให้ออกไปได้ ค่าจ้างสำหรับความบาป คือ ความตาย พิธีบัพติศมาเป็นเพียงหมายสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงคนอื่นที่ทราบว่าบุคคลผู้นั้นเห็นด้วยกับถ้อยคำของพระเจ้าและแสดงให้เห็นว่าเขาไว้วางใจในพระเจ้าเพียงผู้เดียวที่จะช่วยเขาให้รอดได้

ในสมัยนั้นผู้นำทางศาสนาเป็นจำนวนมากเยอหยิ่งเกินกว่าที่จะยอมรับได้ว่าตนเองเป็นคนบาปและสมควรจะต้องตาย ผู้นำทางศาสนาประกอบด้วยคน 3 กลุ่ม คือ พวกธรรมอาจารย์ พวกฟาริสีและพวกสะดูสี ธรรมอาจารย์คือ พวกที่คัดลอกพระวจนะของพระเจ้าลงไปในม้วนหนังสือ พวกเขาเป็นกลุ่มที่สมควรจะรู้และอธิบายความหมายที่แท้จริงในพระวจนะของพระเจ้าได้ ฟาริสีเป็นกลุ่มที่พยายามจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าโดยอาศัยกฎระเบียบปฏิบัติต่างๆ ที่พวกเขาเขียนขึ้น พวกฟาริสีเพิ่มเติมพระวจนะของพระเจ้าและไม่คิดว่าตนเองเป็นคนบาปเหมือนคนอื่นๆ พวกสะดูสีไม่เชื่อหลายสิ่งที่พระเจ้าได้บันทึกไว้ในพระวจนะของพระองค์ พวกฟาริสีเพิ่มเติมพระวจนะของพระเจ้าขณะที่พวกสะดูสีตัดทอนความจริงหลายอย่างออกจากพระวจนะเหล่านั้น พวกสะดูสียังเป็นผู้นำทางการเมืองของคนยิวอีกด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงมีสถานภาพที่ดีในรัฐบาลโรมันซึ่งยอมเป็นที่เกลียดชังของคนยิวอื่นๆ โดยทั่วไป

ผู้นำทางศาสนาเหล่านี้มีหลายคนที่ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป คนเหล่านี้เชื่อว่าเขาดีพอที่พระเจ้าจะยอมรับเขาได้ ผลที่ตามมาก็คือพวกเขาไม่ชอบคำเทศนาของยอห์นเกี่ยวกับการกลับใจเสียใหม่ ยอห์นได้บอกพวกฟาริสีและพวกสะดูสีว่าอย่าเยอหยิ่งและอย่าไว้วางใจในข้อเท็จจริงที่พวกเขาเป็นลูกหลานของอับราฮัม มีคนจำนวนมากในพวกคนเหล่านี้ที่คิดว่าพระเจ้าจะยอมรับพวกเขาเพราะเขาเป็นลูกหลานของอับราฮัม ซึ่งที่จริงแล้วไม่มีใครจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าเพราะเหตุจากบิดามารดาหรือเพราะมีพื้นฐานทางศาสนาอยู่แล้ว พระเจ้าทรงพิพากษามนุษย์ทุกคนเป็นรายบุคคล

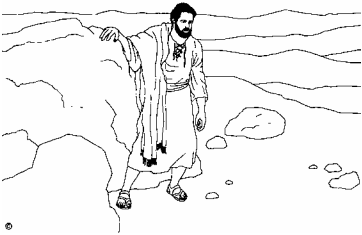
พระเยซูเสด็จมารับบัพติศมาจากยอห์นขณะที่พระองค์อายุประมาณ 30 ปี พระเยซูไม่ได้เป็นคนบาปที่ต้องการพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงบริสุทธิ์

และไม่มีบาป แต่พระเยซูเสด็จมารับบัพติศมาเพราะนี่เป็นพระบัญชาของพระเจ้า สำหรับชาวิวทุกคนที่ยอมรับว่ายอห์นเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ถ้าพระเยซูไม่ได้รับบัพติศมาแล้วละก็ประชาชนก็จะพากันคิดว่าพระองค์ไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า นอกจากนี้พระเยซูยังทรงปรารถนาที่จะยืนยันว่าคำพูดของยอห์นเป็นความจริง

ยอห์น 1:29 วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า“จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย ...”

• เมื่อยอห์นเห็นพระเยซู ยอห์นก็กล่าวว่าพระเยซูทรงเป็นลูกแกะที่พระเจ้าทรงประทานและใช้ให้เสด็จเข้ามาในโลก ยอห์นทราบว่พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ ในบทต่อไป เราจะได้อธิษฐานกันว่าที่ ยอห์นเรียกพระเยซูว่า พระเมษโปดก (ลูกแกะ) ของพระเจ้านั้นยอห์นหมายความว่าอย่างไรกันแน่?

มัทธิว 4:1,2 ครั้งนั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อพญามารจะได้มาทดลอง และเมื่อพระองค์ทรงอดพระกระยาหารสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว ภายหลังพระองค์ก็ทรงอยากพระกระยาหาร

• หลังจากทีพระเยซูได้รับบัพติศมา พระองค์ก็เสด็จไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อซาตานจะได้ทดลองพระองค์ พระเจ้าได้สร้างลูซิเฟอร์(ซึ่งปัจจุบันเรียกว่า ซาตานหรือพญามาร)โดยสมบรูณ์แบบทุกอย่าง แต่ลูซิเฟอร์ได้ตัดสินใจเลือกที่จะกบฏขัดขืนต่อพระเจ้าตั้งแต่แรกเลยทีเดียวยังตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาซาตานก็กระทำให้ชั่วร้ายอย่างต่อเนื่อง ซาตานได้ช่วยให้อาดัมกบฏขัดขืนต่อพระเจ้า บัดนี้มันพยายามที่จะช่วยให้พระเยซูกบฏขัดขืนต่อพระเจ้าด้วย ซาตานต้องการให้พระเยซูตกอยู่ใต้การควบคุมของมันเพื่อพระเยซูจะไม่สามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดได้ ถึงแม้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ก็ทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงด้วย หลังจากทีพระเยซูไม่ได้รับประทานอาหารใดๆ เป็นเวลา 40 วันพระองค์ก็ทรงหิวอย่างยิ่ง

มัทธิว 4:3,4 เมื่อผู้ทดลองมาหาพระองค์ มันก็ทูลว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร” ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’”

ซาตานพยายามจะทำทลายให้พระเยซูพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ซาตานได้ขอให้พระเยซูทรงกระทำสิ่งที่พระเจ้าพระบิดาไม่ได้ตรัสบอกให้พระเยซูกระทำ พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ดังนั้นพระองค์ย่อมสามารถจะเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นอาหารได้ แต่ถ้าพระเยซูเชื่อฟังซาตาน พระองค์ก็จะถูกซาตานครอบครองชีวิตของพระองค์

มนุษย์เราต้องการอาหารเพื่อให้ร่างกายดำรงชีวิตอยู่ได้ แต่พระเจ้าตรัสว่า ยังมีบางสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าอาหาร เราต้องการพระวจนะของพระเจ้าเพื่อแสดงให้เราเห็นความจริงและหนทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ อาหารจะมีประโยชน์อะไรถ้าเรามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง แต่ต้องตายโดยปราศจากพระเจ้าและต้องทนทุกข์ทรมานจากการลงโทษนิรันดร์นั้น? เราจำเป็นต้องกินอาหารเพื่อให้ร่างกายของเราดำรงชีวิตอยู่ได้ แต่เราจำเป็นต้องฟังและเชื่อพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเราจะสามารถอยู่กับพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ได้

มัทธิว 4:5-7 แล้วพญามารก็นำพระองค์ขึ้นไปยืนบนครบิสทึส และให้พระองค์ประทับที่ยอดหลังคาพระวิหาร แล้วทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงใจลงไปเกิด เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘พระองค์จะรับสั่งให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองของท่านไว้ เกรงว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเท้าของท่านจะกระแทกหิน’” พระเยซูจึงตรัสตอบมันว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้อีกว่า ‘อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน’”

ซาตานพยายามจะยกข้อพระคัมภีร์บางตอนจากพระคัมภีร์เดิม ซาตานรู้พระวจนะของพระเจ้าในพระคัมภีร์แต่มันนำไปใช้ในทางที่ผิด มันไม่ได้ยกข้อพระคัมภีร์มาอย่างถูกต้อง มันเลือกแต่เพียงส่วนที่สามารถจะบรรลุเป้าหมายของมันเท่านั้น ซาตานบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าเพื่อจะหลอกล่อให้คนหลงผิด ซาตานยังคงใช้วิธีการนี้ในปัจจุบัน มันพยายามจะทำให้มนุษย์คิดว่าพวกเขาควรจะเรียกร้องให้พระเจ้าสำแดงการอัศจรรย์เพื่อพิสูจน์พระองค์แก่พวกเขา ซาตานบอกให้พระเยซูกระโดดลงมาจากพระวิหารเพื่อทดสอบพระเจ้าผู้ทรงสัญญาว่าจะพิทักษ์รักษาพระบุตรของพระองค์ พระเยซูไม่จำเป็นที่จะต้อง

ทดสอบพระบิดาของพระองค์เพื่อดูว่าพระบิดาจะทรงพิทักษ์รักษาพระองค์หรือไม่ พระเจ้าพระบิดาได้ทรงสัญญาไว้แล้วว่า จะพิทักษ์รักษาพระองค์และพระเยซูทรงไว้วางใจพระบิดาของพระองค์

มัทธิว 4:8-10 อีกครั้งหนึ่งพญามารได้นำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาอันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาราชอาณาจักรในโลก ทั้งความรุ่งเรืองของราชอาณาจักรเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร แล้ว ได้ทูลพระองค์ว่า "ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน" พระเยซูจึงตรัสตอบมันว่า "อ้ายซาตาน จง ไปเสียให้พ้น เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า 'จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว'"

ซาตานสามารถจะเสนอให้พระเยซูมีอำนาจควบคุมมนุษย์ในโลกนี้ได้ เพราะซาตานกลายเป็นเจ้าของโลกนี้ไปแล้ว เมื่ออาดัมได้กบฏขัดขืนต่อพระเจ้า ซาตานพยายามจะทำให้พระเยซูนมัสการมัน แต่พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือซาตาน โดยการทรงบอกแก่มันถึงข้อความที่พระเจ้าได้ตรัสไว้อย่างแท้จริงในพระคัมภีร์ พระเยซูไม่ได้เชื่อฟังซาตานเหมือนที่อาดัมได้กระทำความผิดในสวนเอเดน

คุณอาจจะเคยดูภาพยนตร์ที่แสดงถึงการต่อสู้ดิ้นรนระหว่างพลังของความดีและความชั่ว บ่อยครั้งที่เดียวที่การต่อสู้ดิ้นรนนี้ถูกนำเสนอออกมาราวกับว่ามีพลังที่เท่าเทียมกัน 2 อย่างกำลังสู้รบกันอยู่ พระวจนะของพระเจ้าบอกแก่เราว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างสูงสุดผู้ทรงสร้างสารพัดทุกสิ่ง ซาตานไม่สามารถจะทำให้พระเยซูกระทำความผิดได้ แม้ว่าซาตานจะเป็นศัตรูที่แข็งแกร่ง แต่มันก็ไม่ใช่คู่ต่อสู้ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพอย่างแน่นอน

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 16 ในหน้า 42 *

บทที่ 17 - พระเยซูทรงเริ่มกระทำภารกิจของพระองค์

ยอห์น ได้สั่งสอนถึงถ้อยคำของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อเพื่อเตรียมประชาชนให้ไว้วางใจในพระเยซูผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด มีบางคนได้เปลี่ยนแปลงความคิดเกี่ยวกับตัวเองและความบาปของเขา คนเหล่านี้รู้ว่าพวกเขาต้องการพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษสำหรับความบาปของตนเอง กษัตริย์เฮโรดผู้ดำเนินชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาปไม่พอพระทัยในบางสิ่งที่ยอห์น ได้กล่าวไว้พระองค์จึงจับยอห์น ไปขังคุกและในที่สุดก็ฆ่าท่านเสีย

มาระโก 1:14, 15 ครั้นยอห์นถูกขังไว้ในคุกแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า และตรัสว่า "เวลากำหนดมาถึงแล้ว และอาณาจักรของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด"

ยอห์น ได้กระทำการถือการเตรียมหนทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าเสร็จสิ้นก่อนที่ท่านจะถูกฆ่าตาย บัดนี้ก็ถึงเวลาที่พระเยซูจะเริ่มทำการสั่งสอนแล้ว พระเยซูได้ทรงสั่งสอนประชาชนให้เปลี่ยนทัศนคติของตนเองและให้เห็นด้วยกับพระเจ้าว่าพวกเขาเป็นคนบาปที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และให้เชื่อข่าวประเสริฐที่พระองค์เสด็จมาเพื่อประกาศแก่เขา คำว่า "พระกิตติคุณ" นั้นหมายถึงข่าวประเสริฐ หรือข่าวดี เมื่ออาดัมไม่เชื่อฟังพระเจ้าและประพฤติดังตามชาตान ชาตानจึงกลายเป็นผู้ครอบครองโลกนี้ไปเสียแล้ว อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงเปี่ยมล้นด้วยความรัก พระเมตตาและพระกรุณาคุณต่อคนบาป พระองค์ได้ใช้พระเยซูให้เข้ามาในโลกเพื่อจะเอาชนะชาตानและช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากการควบคุมของชาตान เราทั้งหลายทุกคนเกิดมาในโลกโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของชาตान พระเยซูตรัสว่าทางเดียวสำหรับผู้ใดผู้หนึ่งที่จะหนีพ้นจากการควบคุมของชาตान ก็คือการเห็นด้วยกับพระเจ้าและเชื่อข่าวประเสริฐของพระองค์

มาระโก 1:23-25 มีชายคนหนึ่งในธรรมศาลาของเขามีสปีศาจเข้าสิง มันได้ร้องออกมาว่า "พระเยซูชาวนาซาเร็ธ ปลอญเราไว้ เราเกี่ยวข้องกับอะไรกับท่านเล่า ท่านมาเพื่อจะทำลายเราหรือ เรารู้ว่าท่านเป็นผู้ใด ท่านคือองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า" พระเยซูจึงตรัสห้ามมันว่า "เจ้าจงนิ่งเสีย ออกมาจากเขาซิ"

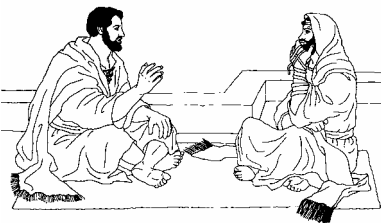
ธรรมศาลาเป็นสถานที่ที่ชาวยิวมาประชุมกันเพื่อนำสการพระเจ้า วิญญาณชั่วหรือผีร้าย คือผีปีศาจทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนเคยเป็นทูตสวรรค์ที่ได้กบฏขัดขืนต่อพระเจ้าและประพฤติดังตามชาตान พวกมันชอบเข้าสิงในคนและควบคุมคนๆ นั้น ชาตानและผีปีศาจทั้งหลายรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ซึ่งเป็นพระผู้สร้างของพวกมัน พวกมันยังรู้อีกว่าพระเยซูทรงสมบูรณ์พร้อมและเกลียดชังความบาปทุกอย่าง ผีปีศาจตนนี้รู้ว่าไม่วันใดก็วันหนึ่งมันจะต้องถูกทิ้งลงในบึงไฟและมันรู้ว่าพระเยซูทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะโยนมันลงไปในเปลวไฟตั้งแต่นั้นแล้ว

มาระโก 1:33,34 และคนทั้งเมืองก็แตกตื่นมาออกันอยู่ที่ประตู พระองค์จึงทรงรักษาคนเป็นโรคต่างๆ ให้อายหลายคน และได้ทรงขับผีออกเสียหลายผี แต่ผีเหล่านั้นพระองค์ทรงห้ามมิให้พูด เพราะว่ามันรู้จักพระองค์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า และสรรพสิ่งทั้งปวงก็อยู่ภายใต้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระเยซูทรงมีพระทัยเมตตาต่อคนป่วยและคนถูกผีสิงเหล่านี้ พระองค์ทรงทราบว่าบรรดาสิ่งเลวร้ายทุกอย่างในโลกนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความบาปของมนุษย์และการครอบครองของซาตาน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห่วงใยคุณด้วย พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเลย พระองค์ยังคงเหมือนเดิมในปัจจุบัน พระองค์ทรงทราบว่าเรายังอยู่ใต้อำนาจของซาตานหรือเปล่า? และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาที่จะช่วยกู้มนุษย์ทุกคนให้รอดพ้นจากการควบคุมของซาตาน

มาระโก 1:40-42 และมีคนโรคเรื้อนคนหนึ่งมาหาพระองค์ ถูกเขาลงต่อพระองค์ และทูลวิงวอนพระองค์ว่า “เพียงแต่พระองค์จะโปรด พระองค์ก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์สะอาดได้” พระเยซูทรงสงสารเขาจึงทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องคนนั้น ตรัสแก่เขาว่า “เราพอใจแล้ว เจ้าจงสะอาดเถิด” พอพระองค์ตรัสแล้ว ในทันใดนั้นโรคเรื้อนก็หาย และคนนั้นก็สะอาด

ชายผู้นี้รู้ว่าเขาไม่สามารถรักษาตนเองให้อายได้และรู้ว่าไม่มีใครสามารถจะช่วยเขาได้ แต่พระเยซูนั้นแตกต่างจากผู้อื่นอย่างสิ้นเชิง เขาตระหนักว่าพระเยซูสามารถจะช่วยเขาได้ เขาเข้ามาหาพระเยซูเพื่อทูลขอพระเมตตาและความช่วยเหลือจากพระองค์ การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อนก็เหมือนกับความบาปในชีวิตของเรา ไม่มีทางที่เราจะสามารถกำจัดความบาปออกจากชีวิตของเราได้ มีเพียงพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถจะช่วยเราทั้งหลายได้ ในยุคพระคัมภีร์คนโรคเรื้อนเป็นกลุ่มคนที่ไม่มีใครคบค้าสมาคมหรือแม้แต่จะเดินเข้าไปใกล้ๆ พระเยซูทรงแตะต้องชายผู้นี้เพราะพระองค์ทรงรักเขา พระเยซูเพียงแต่ตรัสเท่านั้นโรคเรื้อนก็หายไปทันที

ยอห์น 3:1-3 มีชายคนหนึ่งในพวกฟาริสี ชื่อนิโคเดมัสเป็นชนนางของพวกยิว ชายผู้นี้ได้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนและทูลพระองค์ว่า “รับ โใบ พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า เพราะไม่มีใครได้กระทำการอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้น ได้

นอกจากว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขาด้วย” พระเยซูตรัสตอบเขาว่า“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ไม่ได้บังเกิดใหม่ผู้นั้นจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้”

คนยิวโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกฟาริสีรู้สึกเยื่อหยิ่งมากที่พวกเขาเป็นเชื้อสายของอับราฮัม พวกเขาคิดว่าตนเองอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าเพราะพวกเขาเป็นลูกหลานของอับราฮัม พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกก็เกิดมาภายใต้การครอบครองของซาตาน เมื่ออาดัมและเอวาได้กระทำความบาป พวกเขาก็ตายฝ่ายจิตวิญญาณและถูกแยกจากพระเจ้า พวกเขายังคงมีชีวิตใจแต่บัดนี้ไม่สามารถจะรู้จักพระเจ้า และเข้าใจพระวาระของพระองค์ได้ พวกเขาจึงตกอยู่ใต้การควบคุมของซาตาน คาอิน อาเบลและคนทั้งปวงที่เกิดมาในโลกตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมาก็เกิดมาโดยไม่สามารถจะรู้จัก เข้าใจ รักและเชื่อฟังพระเจ้าได้ มนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่ในทุกสถานที่ไม่ว่าจะมีเชื้อชาติ สีผิว หรือพูดภาษาใดต่างก็เกิดมาภายใต้อำนาจของซาตานทั้งสิ้น

พระเยซูทรงบอกแก่นิโคเดมัสว่าหนทางเดียวที่ผู้ใดคนหนึ่งจะสามารถหนีพ้นจากอำนาจของซาตานและสามารถจะรู้จัก รัก และเชื่อฟังพระเจ้าได้ คือการบังเกิดใหม่นั้นเอง พระเยซูกำลังบอกแก่นิโคเดมัสว่าเขาจะต้องรับความคิดและจิตใจใหม่ ซึ่งจะทำให้เขาสามารถรู้จักและเข้าใจพระเจ้าได้ เราทั้งหลายไม่ต้องทำอะไรเพื่อจะเกิดมาภายใต้การควบคุมของซาตาน และเราก็ไม่สามารถจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อจะหนีให้พ้นจากซาตานและเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราให้เป็นที่พักพิงพระทัยพระเจ้าได้ การกระทำความดีของเราไม่สามารถจะนำเราออกจากอาณาจักรของซาตานและเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะนำเราเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ได้ พระองค์ทรงมีฤทธิ์อันภาพสูงส่งและไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระองค์ และโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระองค์ก็สามารถจะกระทำให้คนบังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าได้

ยอห์น 3:4-7 นิโคเดมัสทูลพระองค์ว่า“คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้ จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ” พระเยซูตรัสตอบว่า“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็คือจิตวิญญาณ อย่าประหลาดใจที่เรากล่าวว่า ท่านต้องบังเกิดใหม่...”

นิโคเดมัสรู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่งที่ได้ยินพระเยซูตรัสเช่นนั้น เขาคิดว่าพระเยซูคงหมายความว่ามนุษย์จะต้องบังเกิดเป็นทารกครั้งที่สอง น้ำที่พระเยซูตรัสถึงนั้น ไม่ใช่การรับบัพติศมา เพราะพิธีบัพติศมาไม่สามารถจะทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า หรือสามารถชำระความบาปของเราได้ พระเยซูไม่ได้ตรัสถึงการบังเกิดฝ่ายร่างกายเหมือนอย่างที่นิโคเดมัสกำลังคิดอยู่ แต่ตรัสถึงการบังเกิดฝ่ายจิตวิญญาณที่กระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูกำลังอธิบายถึงการบังเกิดใหม่ ซึ่งก็คือการที่บุคคลหนึ่งสามารถรับจิตใจใหม่ สามารถจะรักและเชื่อฟังพระเจ้า และได้รับชีวิตใหม่ก็โดยการได้ฟัง เข้าใจและเชื่อพระวาจาของพระเจ้า เขาทั้งหลายจะได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อว่าพวกเขาจะสามารถรู้จักพระเจ้า เข้าใจพระวาจาของพระองค์ สามารถจะรักพระองค์ แล้วเขาจะหลุดพ้นจากการควบคุมของซาตานและเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าได้

ยอห์น 3:14, 15 **โมเสสได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์**

นิโคเดมัสยังคงไม่เข้าใจว่าเขาจะเกิดใหม่และอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าได้อย่างไร พระเยซูจึงทรงอธิบายโดยเตือนเขาให้ระลึกถึงเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นกับบรรพบุรุษของพวกยิวในถิ่นทุรกันดาร ชาวอิสราเอลเหล่านั้นได้กระทำบาปต่อพระเจ้า พระองค์จึงให้ฝนไปก่อกวนเขาทั้งหลายและพวกเขาก็เริ่มล้มตายลงเมื่อพวกเขาหลับใหลเสียใหม่พระเจ้ายิ่งโมเสสให้สร้างที่ทำขึ้นจากทองสัมฤทธิ์แล้วนำไปติดไว้ที่เสา พระเจ้าทรงสัญญาว่าผู้ใดก็ตามที่ถูกลงโทษก็ให้มองไปยังงูทองสัมฤทธิ์นั้น แล้วเขาก็จะมีชีวิตรอด

นิโคเดมัสได้พยายามที่จะถือรักษารัฐธรรมนูญของพระเจ้า เขาไม่ได้ตระหนักว่าการใช้ความพยายามของตนเองนั้น ไม่สามารถที่จะทำให้เขาเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้โดยสิ้นเชิง เขาจำเป็นต้องกระทำสิ่งที่ชาวอิสราเอลทั้งหลายได้กระทำมาแล้ว คือเพียงแต่เชื่อและวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น เราทั้งหลายต่างก็ตกอยู่ในสภาพเดียวกับนิโคเดมัส เมื่ออาดัมได้กระทำความบาปต่อพระเจ้าเขาก็ตายไปบัดนี้เชื้อสายทุกคนของอาดัมก็ถูกแยกจากพระเจ้าแล้ว ค่าจ้างสำหรับความบาปคือความตาย ชนชาติอิสราเอลทั้งหลายไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้รอดจากงูเหล่านั้นเหมือนที่ เราไม่สามารถช่วยตัวของเราเองให้รอดจากความตายได้ พระเจ้าได้ทรงช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอดพ้นออกมาได้ และมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถช่วยเราให้รอดได้เช่นกัน พระ-

เยชูตรัสว่ามีเพียงทางเดียวเท่านั้นที่เราจะสามารถได้รับการช่วยเหลือให้รอดพ้นจากซาตาน ความบาปและความตาย และบังเกิดใหม่เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าได้ พระเยซูยังตรัสอีกว่าพระองค์จะต้องถูกยกขึ้นเหมือนที่ทองสัมฤทธิ์ได้ถูกยกขึ้นในถิ่นทรกัณดารเพื่อว่าผู้ใดที่ไว้วางใจในพระองค์จะได้บังเกิดใหม่เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าและจะได้เป็นบุตรของพระเจ้า ทุกคนที่มอบความไว้วางใจไว้กับพระเยซูก็จะได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า

ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องคอยจนกว่าจะตายเพื่อจะรู้ว่าตัวเองได้รับการยอมรับหรือได้รับการปฏิเสธจากพระเจ้า เพราะคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระผู้ช่วยให้รอดก็ถูกพิพากษาลงโทษและถูกปฏิเสธจากพระเจ้า เดียวนี้เอง ส่วนผู้ที่เห็นด้วยกับพระเจ้าและไว้วางใจในพระผู้ช่วยให้รอดก็จะไม่ถูกพิพากษาลงโทษ และได้รับการยอมรับจากพระเจ้าแล้ว

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 17 ในหน้า 43 *

บทที่ 18 - พระเยซูทรงพิสูจน์ว่าพระองค์เป็นพระเจ้า

มาระโก 2:1,2 ครั้นล่วงไปหลายวัน พระองค์ได้เสด็จไปในเมืองคาเปอร์นาอุม อีก และคนทั้งหลาย ได้ยินว่าพระองค์ประทับที่บ้าน และในเวลานั้นคนเป็นอันมากมายชุมนุมกันจน ไม่มีที่จะรับ จะเข้าใกล้ประตูก็ไม่ได้ พระองค์จึงเทศนาพระคำนั้นให้เขาฟัง

ประชาชนมาหาพระเยซูด้วยเหตุผลหลายประการที่แตกต่างกัน บางคนอยาก رؤ้อยากเห็น บางคนปรารถนาที่จะได้รับการรักษาให้หาย บางคนคิดว่าพระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ที่ช่วยปลดปล่อยพวกเขาให้หลุดพ้นจากการปกครองของพวกโรมัน บ้างก็ปรารถนาที่จะมาฟังพระองค์เพราะว่าพระองค์ตรัสพระวจนะของพระเจ้าด้วยฤทธิ์อำนาจ แต่คนอื่นๆ กลับหวังว่าพระองค์จะตรัสหรือกระทำอะไรบางอย่างที่พวกเขาสามารถจะจับผิดได้ คนเหล่านี้ต้องการจะตั้งข้อหาพระองค์ว่าก่อกบฏร้ายแรง ไม่ใช่เพราะพระองค์ได้กระทำความผิดใดๆ แต่เพราะพวกเขาอิจฉาริษยาในพันธกิจของพระองค์ที่ทรงกระทำท่ามกลางประชาชนนั่นเอง

มาระโก 2:3,4 แล้วมีคนนำคนอัมพาตคนหนึ่งมาหาพระองค์ มีสี่คนหาม เมื่อเขาเข้าไปให้ถึงพระองค์ไม่ได้เพราะคนมาก เขาจึงรื้อดาดฟ้าหลังคาตรงที่พระองค์ประทับนั้น และเมื่อรื้อเป็นช่องแล้ว เขาก็หย่อนแคร่ที่คนอัมพาตนอนอยู่ลงมา

ชายผู้นี้ไม่สามารถทำอะไรเพื่อจะรักษาตนเองให้หายได้เลยเพราะเขาป่วยเป็นอัมพาต ไม่มีหมอคนใดสามารถจะรักษาเขาให้หาย และเพื่อนๆ ของเขาก็ไม่สามารถช่วยเขาให้ดีขึ้นได้ เหตุการณ์นี้เตือนสติเราให้ระลึกว่ามนุษย์ทุกคนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่มีใครที่สามารถจะช่วยตนเองให้หลุดพ้นจากการครอบครองของซาตาน ความบาปที่ควบคุมชีวิตของตนเอง และการลงโทษสำหรับบาปของเขาได้ การกระทำความดีหรือการมีชีวิตที่ดีก็ไม่สามารถจะช่วยให้รอดได้ เราทั้งหลายไม่สามารถจะช่วยเหลือตัวเองให้หลุดพ้นได้เลย

มาระโก 2:5-7 เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า "ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว" แต่มีพวกธรรมาจารย์บางคนนั่งอยู่ที่นั่น และเขาคิดในใจว่า "ทำไมคนนี้พูดหมิ่นประมาทเช่นนั้น ใครจะยกความผิดบาปได้เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น"

พระเยซูทรงเห็นว่าชายผู้นี้เชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง พระองค์จึงทรงอภัยโทษสำหรับความบาปทั้งหลายของเขา กลุ่มคนที่นั่งฟังอยู่นั้นพูดถูกแล้วเมื่อเขากล่าวว่ามีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะยกความผิดบาปได้ แต่เขาก็พูดผิดเมื่อเขากล่าวว่าพระเยซูได้กระทำบาป พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและทรงมีสิทธิอำนาจที่จะอภัยโทษสำหรับความผิดบาปทั้งหลายของมนุษย์ได้ พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีไม่เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าที่เสด็จมาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ดังนั้นพระเยซูจึงทรงสั่งแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าโดยการรักษาชายที่ป่วยเป็นอัมพาตให้หาย ประชาชนทั้งปวงต่างก็พากันรู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่ง

มาระโก 2:14 เมื่อพระองค์กำลังเสด็จไปนั้นพระองค์ก็ทอดพระเนตรเห็นเลวีบุตรชายอัลเฟอัสนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี จึงตรัสแก่เขาว่า "จงตามเรามาเถิด" เขาก็ลุกขึ้นตามพระองค์ไป

พระเยซูทรงเรียกเลวีซึ่งรู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่า มัทธิว ให้เป็นสาวกติดตามพระองค์ไป ขณะนั้นมัทธิวกำลังทำงานเก็บภาษีให้กับพวกโรมัน คนเก็บภาษีนั่นเป็นที่เกลียดชังและถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากพวกยิว บ่อยครั้งที่เดวิดที่คนเก็บภาษีมักจะมีชื่อเสียงไปในทางที่ไม่ค่อยดีในเรื่องการเก็บภาษีเกินจากประชาชน และเก็บเงินนั้นไว้ใช้เสียเอง มัทธิวเป็นคนบาปเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ เขาสมควรจะตายและได้รับการลงโทษนิรันดร์สำหรับความบาปของเขา อย่างไรก็ตามมัทธิวได้กลับใจจากความบาปของตนเอง มัทธิวได้เปลี่ยนแปลงความคิดเกี่ยวกับตัวเอง ความบาปของเขาและพระวาทะของพระเจ้า เขาได้เห็นด้วยกับพระเจ้าและไว้วางใจว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าได้ใช้ให้เสด็จเข้ามาในโลก หลายปีต่อมาองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้มัทธิวให้เขียนพระธรรมเล่มแรกของพระคัมภีร์ใหม่ พระเจ้าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจให้มัทธิวเขียนสิ่งที่เขาควรจะทำบันทึกนั้น

มาระโก 2:16,17 ฝ่ายพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เมื่อเห็นพระองค์ทรงเสวยพระกระยาหารกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาป จึงถามสาวกของพระองค์ว่า "เหตุไฉนพระองค์จึงกินและดื่มร่วมกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า" ครั้นพระเยซูทรงได้ยินดังนั้น พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "คนปกติไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บต้องการหมอ เรามิได้มาเพื่อจะเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่"

พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีเป็นคนเย่อหยิ่ง คนเหล่านี้เชื่อว่าตนเองประเสริฐกว่าคนอื่นๆ มากเพราะพวกเขาถือศีลอดอาหาร อธิษฐาน และกระทำสิ่งอื่นๆ อีกมากมายด้วยความพยายามที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย พวกเขาไม่ยอมกินร่วมกับคนบางกลุ่มเช่นคนเก็บภาษีซึ่งกระทำบาปอย่างเปิดเผย พระเยซูจึงตรัสบอกแก่พวกเขาว่า คนที่มีสุขภาพดีไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บป่วยต้องการหมอ พระเยซูไม่ได้เสด็จมาเพื่อช่วยคนที่คิดว่าตัวเองไม่มีบาป หรือดีพอแล้วที่พระเจ้าจะยอมรับเขาได้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพระองค์กลับเสด็จมาเพื่อจะทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสำหรับผู้ที่ยอมรับว่าเขาเองเป็นคนบาปที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ แต่จะได้รับการช่วยให้รอดได้โดยพระเมตตาของพระเจ้าเท่านั้น

มาระโก 3:13-15 แล้วพระองค์เสด็จขึ้นภูเขา และพอพระทัยจะเรียกผู้ใดพระองค์ก็ทรงเรียกผู้นั้น แล้วเขาได้มาหาพระองค์ พระองค์จึงทรงตั้งสาวกสิบสองคนไว้ให้พวกเขาอยู่กับพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงใช้เขาไปประกาศ และให้มีอำนาจรักษาโรคต่างๆ และขับผีออกได้

พระเยซูมีสาวกมากมายที่ติดตามพระองค์เพื่อเรียนรู้ถ้อยคำหรือพระวจนะของพระเจ้า พระเยซูได้ทรงเลือก 12 คนจากเหล่าสาวกกลุ่มใหญ่เพื่อช่วยเหลือในงานของพระองค์เกี่ยวกับการสั่งสอน การรักษาโรคและการขับผี พระเยซูทรงมีแผนการที่จะฝึกคนเหล่านี้ให้เป็นตัวแทนพิเศษของพระองค์ สาวกส่วนใหญ่ใน 12 คนที่พระเยซูได้เลือกมานี้ ไม่ได้มีการศึกษาสูงแต่ประการใด คนเหล่านี้ไม่ได้เป็นคนร่ำรวยด้วย บางคนในสาวกพวกนี้เป็นชาวประมง ก่อนที่พวกเขาจะเริ่มเป็นสาวกติดตามพระเยซูไป

สาวกเหล่านี้ทุกคนเชื่อพระเยซูยกเว้นสาวกคนหนึ่งชื่อ ยูดาสอิสคาริโอท ยูดาสกล่าวว่าเขาเห็นด้วยกับพระเจ้าและเชื่อในพระเยซู แต่ยูดาสพูดว่าเชื่อแต่ปากเท่านั้น เขาไม่ได้เชื่อในจิตใจของเขาเลย ยูดาสเป็นคนหน้าซื่อใจคด เพราะความคิดและจิตใจของเขาไม่ได้เห็นด้วยกับพระเจ้า ยูดาสไม่ได้ไว้วางใจอย่างแท้จริงว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาซึ่งจะช่วยเขาให้หลุดพ้นจากการควบคุมของซาตาน ความบาปและความตาย สาวกคนอื่น ๆ อีก 11 คนนั้นไม่ทราบว่ายูดาสไม่ใช่ผู้เชื่ออย่างแท้จริง แต่พระเยซูทรงทราบว่า ยูดาสเป็นคนอย่างไร พระเยซูทรงทราบว่าไม่วันใดก็วันหนึ่งยูดาสจะทรยศมอบพระองค์ไว้แก่พวกศัตรูของพระองค์

ยอห์น 6:1,2 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระเยซูก็เสด็จไปข้ามทะเลกาลิลี คือทะเลทิเบเรียส คนเป็นอันมากได้ติดตามพระองค์ไป เพราะเขาเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อบรรดาคนป่วย

มีหลายคนในกลุ่มคนเหล่านั้นที่ติดตามพระเยซูเพราะหวังว่าจะได้ผลประโยชน์ทางด้านวัตถุจากพระองค์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ช่วยผู้หนึ่งผู้ใดเลยถ้าเขาประพฤติตามคำสั่งสอนในพระคัมภีร์เพื่อจะให้ได้รับประโยชน์หรือทรัพย์สมบัติในโลกเท่านั้น พระเยซูไม่ได้เสด็จมาเพื่อจะประทอนความมั่งคั่งในโลก

พระเยซูเสด็จมาเพื่อจะทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดพ้นจากอำนาจของซาตาน ความบาปและความตายนิรันดร์

ยอห์น 6:5-7 เมื่อพระเยซูทรงเฝยพระพักตร์ทอดพระเนตรและเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟีลิปว่า “เราจะซื้ออาหารที่ไหนให้คนเหล่านี้กินได้” พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟีลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด ฟีลิปทูลตอบพระองค์ว่า “สองร้อยเหรียญเดนาเรียนก็ไม่พอซื้ออาหารให้เขากินกันคนละเล็กคนละน้อย”

พระเยซูทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด พระองค์ตรัสถามคำถามนี้แก่ฟีลิปซึ่งเป็นคนหนึ่งในสาวก 12 คนเพื่อจะทดสอบเขา ฟีลิปได้เห็นพระเยซูกระทำการอัศจรรย์มามากมาย แต่เขาก็ยังไม่ไว้วางใจว่าพระเยซูจะสามารถเลี้ยงคนเหล่านี้ทั้งหมดได้ สาวกอีกคนหนึ่งเอาขนมปังก้อนเล็กๆ 5 ก้อนกับปลา 2 ตัวซึ่งเด็กหนุ่มคนหนึ่งได้มอบแก่พระเยซูมาให้พระองค์ พระเยซูจึงทรงหักขนมปังและปลา แล้วอาหารเหล่านี้ก็ทวีคูณขึ้นในพระหัตถ์ของพระองค์ พระเยซูทรงเลี้ยงผู้ชาย 5,000 คนโดยยังไม่นับรวมผู้หญิงและเด็กๆ พระเยซูสามารถจะกระทำให้สิ่งนี้ได้เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพนั่นเอง

ประชาชนต้องการให้พระเยซูเป็นกษัตริย์ของพวกเขาเพื่อว่าพระองค์จะทรงรักษาความเจ็บป่วยของเขาให้หาย ทรงประทานอาหารแก่พวกเขาและช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากการควบคุมของพวกโรมัน ในตอนกลางคืนพระเยซูและสาวกของพระองค์ทั้ง 12 คนได้เล่นเรือข้ามทะเลสาบ วันรุ่งขึ้นประชาชนเหล่านี้มีหลายคนได้เล่นเรือข้ามทะเลสาบไปหาพระองค์

คนเหล่านี้ยังคงไม่เชื่อพระเยซู เขาทั้งหลายต้องการจะเห็นการอัศจรรย์อีก พวกเขาเฝ้ามองดูเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ทั้งหลายที่พระองค์ทรงกระทำแทนที่จะสนใจฟังความจริงที่พระองค์ทรงเทศนา พระเจ้าได้ทรงประทานมานาจากสวรรค์และน้ำจากศิลาแก่ชนชาติอิสราเอลทั้งหลายเพื่อช่วยพวกเขาให้รอดจากความตายฝ่ายร่างกายในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าได้ส่งพระเยซูจากสวรรค์ให้เข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอดจากความตายนิรันดร์ ถ้าคนหนึ่งคน

ใดปฏิบัติเสฐที่จะกินอาหารเขาก็จะตายฝ่ายร่างกาย และถ้าคนหนึ่งคนใดปฏิบัติเสฐที่จะไว้วางใจในพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา เขาก็ยังคงถูกแยกจากพระเจ้าและจะต้องอยู่ในบึงไฟตลอดไปเป็นนิตย์

คุณจำได้ไหมว่าเมื่ออาดัมและเอวากระทำบาป พวกเขาถูกแยกจากพระเจ้าทันที ถึงแม้ว่าทั้งสองคนจะถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าพร้อมด้วยความสามารถที่จะรู้จัก รักและเชื่อฟังพระองค์ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถจะตอบสนองต่อพระเจ้าในลักษณะนี้ได้อีกต่อไป คนทั้งสองต้องตกอยู่ใต้การควบคุมของซาตาน พวกเขาไม่สามารถจะมีความสัมพันธ์ธรรมกับพระเจ้าได้อีกต่อไป และในฐานะที่เราทั้งหลายเป็นเชื้อสายของอาดัมเราจึงเกิดมาเป็นคนบาปและถูกแยกจากพระเจ้า

อาหารสักมื้อหนึ่งคงจะทำให้คุณรู้สึกพอใจกับความอึดได้ไม่กี่ชั่วโมง แต่อีกไม่นานคุณก็จะหิวอีก คนเหล่านั้นได้กินสิ่งที่พระเยซูประทานแก่เขา แต่วันต่อมาพวกเขาก็ต้องการอาหารอีก พระเยซูตรัสว่าผู้ที่ไว้วางใจในพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์ เขาทั้งหลายจะพบชีวิตใหม่ที่ก่อให้เกิดความพอใจอย่างบริบูรณ์ พระเยซูจะทรงตอบสนองในสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งให้แก่เราเพราะมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่สามารถนำเรากลับไปมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าได้ พระองค์เสด็จมาเพื่อจะประทานชีวิตใหม่ที่เป็นนิรันดร์และเป็นชีวิตที่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างครบบริบูรณ์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่คนบาปต้องการเพื่อจะทำให้เขาสามารถเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าและเพื่อพระเจ้าจะทรงประทานชีวิตนิรันดร์แก่เขาได้ ทุกคนที่ไว้วางใจในพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไว้วางใจในความดีของตนเอง หรือไว้วางใจในผู้หนึ่งผู้ใดหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดอีกเลย

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 18 ในหน้า 43 *

คำชี้แจง:

เมื่ออ่านบทเรียนต่าง ๆ และตอบคำถามในหน้าถัดไปเรียบร้อยแล้ว
ค่อย ๆ จิกหน้าที่มีคำถามคำตอบเหล่านั้น ใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาตามที่อยู่
แจ้งไว้ ส่วนหนังสือเล่มที่สามนี้เราขอมอบเป็นของขวัญแก่คุณ และเราจะส่ง
เล่มที่ 4 ไปให้ภายใน 2-3 อาทิตย์หน้า

ทุกคำตอบอยู่ในหนังสือเรียน อ่านและเอาคำตอบออกมาจากหนังสือ
เรียน

คำถามบทที่ 13

1. ใครคือชายสองคนที่กลับมารายงานโมเสสว่าแผ่นดินที่พระเจ้าให้แก่คนอิสราเอลนั้นเป็นแผ่นดินที่ดี
2. อะไรคือสองสิ่งที่คนสิบคนมองเห็นในแผ่นดินที่พระเจ้าให้แล้วเกิดความกลัว
3. ประชาชาติอิสราเอลเชื่อฟังใคร คนสิบคน หรือโยชูวากับคาเลบ
4. การตัดสินใจเช่นนั้นนี้มีผลต่อพวกเขาอย่างไร
5. หลังจากโมเสสตายแล้วใครได้เป็นผู้นำของอิสราเอล

คำถามบทที่ 14

1. เมื่อโยชูวาตายไปแล้ว คนอิสราเอลเป็นอย่างไร
2. ใครหลอกลวงมนุษย์ให้หันมัสการรูปเคารพและสิ่งต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นจากมือมนุษย์
3. พระเจ้าทรงลงโทษคนอิสราเอลที่กราบไหว้รูปเคารพอย่างไรบ้าง
4. พระเจ้าทรงทำอย่างไรเมื่อคนอิสราเอลสำนึกผิดบาป และทูลขอให้ทรงช่วยกู้พวกเขาให้พ้นจากมือของศัตรู
5. เกิดอะไรขึ้นหลังจากกษัตริย์โซโลมอนสิ้นพระชนม์
6. พระเจ้าทรงยินยอมให้เกิดอะไรขึ้นกับชนสิบเผ่าทางฝ่ายเหนือ
7. พระเจ้าทรงยินยอมให้เกิดอะไรขึ้นกับชนสองเผ่าทางฝ่ายใต้

คำถามบทที่ 15

1. เศคาริยาห์ตั้งชื่อลูกชายของตนว่าอะไร
2. ยอห์นคนนี้เป็นใคร และจะทำอะไร
3. ทำไมองค์พระผู้ช่วยให้รอดจึงต้องเกิดจากหญิงพรหมจารี
4. พระเยซูคือพระผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ใช่หรือไม่
5. ในโลกนี้มีพระผู้ช่วยให้รอดอยู่มากมายหลายองค์ หรือมีเพียงองค์เดียว
6. พระนาม “ อิมมานูเอล “ หมายความว่าอะไร
7. พระเยซูไม่เคยทรงทำผิดเลย เพราะอะไร
8. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าแท้และเป็นพระเจ้าผู้ทรงมีชีวิตอยู่ใช่หรือไม่

คำถามบทที่ 16

1. คำว่า “กลับใจเสียใหม่” หมายความว่าอย่างไร
2. ยอห์นเตรียมผู้คนไว้ให้พร้อมรับเสด็จใคร
3. พวกนักพระราชบัญญัติหรือธรรมาจารย์เป็นใคร
4. พวกฟาริสีเป็นใคร
5. พวกสะดูสีเป็นใคร
6. ถ้าเราอยากจะรอดพ้นจากโทษของความผิดบาปที่เราทำ เราต้องรับศีลล้างบาปมาใช่หรือไม่

7. พระเยซู กับ ชาตานิโครเป็นใหญ่เหนือใคร

คำถามบทที่ 17

1. ทำไมพวกวิญญาณชั่วจึงเกรงกลัวพระเยซู
2. เรื่องของคนโรคเรื้อนทำให้เราได้คิดเรื่องบาปว่าอย่างไร
3. ถ้าเราบังเกิดใหม่ในด้านจิตวิญญาณ พระเจ้าจะทรงยอมรับเราเข้าเป็นส่วนในครอบครัวของพระองค์หรือไม่
4. เราจะบังเกิดใหม่ได้อย่างไร
5. เรื่องราวเกี่ยวกับการที่โมเสยกงูทองสัมฤทธิ์ขึ้นในถิ่นทุรกันดารเตือนใจเรา เรื่องการเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพระเยซู ว่าอย่างไร

คำถามบทที่ 18

1. ทำไมพระเยซูจึงทรงมีสิทธิอำนาจยกโทษความผิดบาปของมนุษย์ได้
2. ทำไมพระเยซูจึงทรงรักษาคนเจ็บไข้ได้ป่วยได้
3. ตอนที่พระเยซูทรงเรียกมัทธิวนั้น เขามีอาชีพอะไร
4. คนที่เชื่อมั่นว่าตนเองเป็นคนดี ความดีของเขาจะช่วยให้เขาไปสวรรค์ได้หรือเปล่า
5. แม้ว่าพระเยซูจะทรงมีสาวกและผู้ติดตามมากมาย พระองค์ทรงเลือกไว้เป็นผู้ติดตามกี่คน

6. คนที่พระองค์ทรงเลือกนั้นเป็นคนร่ำรวยและมีการศึกษาดีใช่หรือไม่

7. พระเยซูทรงรู้หรือไม่ว่ายูดาสไม่ใช่ผู้เชื่อที่แท้จริง

ชื่อ และนามสกุล _____

อายุ _____ บ้านเลขที่ _____

ซอย _____ ถนน _____

หมู่ที่ _____ ตำบล _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ค่อย ๆ ฉีกส่วนนี้และส่งไปที่:

ตู้ ปณ. 1117
ที่ทำการไปรษณีย์ดอนเมือง
กรุงเทพฯ 10211